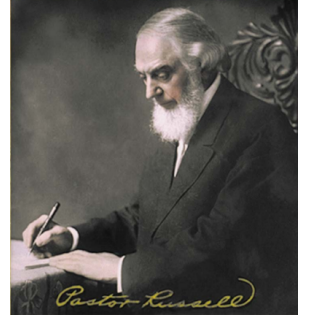

Laodicean Times

லவோதிகீக்கேயன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 ஈ - பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

தொகுப்பு 8 தொகுதி 3 ஜூலை - டிசம்பர் 2018

R 5396

“உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறது”

“WHERE YOUR TREASURE IS”

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 12:13-34.

திறவுகோல் வசனம் : “உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும்” – லூக்கா 12:34

இயேசு பெருந்திரளான யூதர்களால் சூழப்பட்டவராக இருந்தார். அவர்களில் ஒருவன், அவர் செல்வாக்குள்ளவர் என்று அறிந்துகொண்டு, தன் குடும்ப சொத்தில் ஒரு பாகம் தரும்படி தன் சகோதரனுக்கு அவர் புத்திமதி கூறவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தான். இயேசு அதை மறுத்துவிட்டு, தாம் ஒரு நீதிபதியோ அல்லது பங்கிடுபவரோ அல்ல என்று கூறுகிறார். இயேசுவின் பின்னடியார்கள் இந்த விஷயத்திலும், அதேபோல மற்றெல்லாவற்றிலும் தங்கள் போதகரை பின்பற்றுவார்களானால், அது நலமானதாக இருக்கும். அநேகர் பிறரது காரியங்களில் தலையிடுபவர்களாக இருந்து, கர்த்தருக்கான தங்கள் பணி, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதே என்ற உண்மையை கவனியாது போகிறார்கள்.

சமூகம் சில குறிப்பிட்ட சட்டங்களை, விதிகளை, ஒழுங்குமுறைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. “உண்டாயிருக்கிற அதிகாரங்கள் தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது”. இந்த சட்டங்களில் நம்மோடு இசைந்திருக்காத எதுவாயினும் அதை நாம் விட்டுவிடவேண்டும். நாம் பெற்றிருக்கிறவைகளைக் கொண்டு திருப்தியடையவேண்டும். அப்படிப்பட்டவைகள் தெய்வீக ஏற்பாடு நமக்கு உறுதிப்படுத்தினவைகளாக இருக்கும். இயேசு தாம்செய்வதற்கு வேறொரு பணியை உடையவராயிருந்ததுபோல, அவருடைய பின்னடியார்களும் பெற்றுள்ளனர். மகிமை நிறைந்த மேசியாவின் இராஜ்ஜியத்திற்கு ஆயத்தப்படுத்துதலாக அந்த வேறொரு பணி இருக்கிறது. நமக்கு வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள ஐஸ்வரியங்கள் இந்த பூமியில் ஐஸ்வரியங்களாகக்

காணப்படுகிறவைகளைக்காட்டிலும், மிகவும் எல்லைகடந்து மேம்பட்டதாக இருக்கிறது. பரிசுத்த பவுல் சொல்வதைப்போல், இந்த பூமிக்குரிய ஐஸ்வரியங்கள் நம்முடைய கர்த்தர் வாக்களித்திருக்கிற ஆசீர்வாதமான காரியங்களுடன் ஒப்பிட தகுதியற்றதாக, குப்பையும் தூசியுமாக இருக்கிறது.

இயேசு தலையிட மறுத்ததற்கான பின்னணியில், பொருளாசைக்கு எதிரான ஒரு எச்சரிக்கை இருந்தது. இது, அந்த சொத்து முறையாக அவன் சகோதரனுடையது என்றும், இயேசுவிடம் முறையிட்ட அந்த மனுஷன் சட்டப்படியான தன் உரிமையைவிட அதிகமாக ஆசைப்பட்டான் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவன் சட்டப்படி மற்றவருக்கு சொந்தமானவற்றின்மீது பேராசை கொண்டவனாக இருந்தான். பூமிக்குரிய உடைமைகள், செல்வம் ஆகியவற்றின் பெருக்கம் வாழ்க்கையின் மொத்தத் தொகையாகாது என அவனும், நாம் அனைவரும் பார்க்க இயேசு விரும்புகிறார். ஒரு மனிதன் செல்வத்தில் புரண்டாலும் துயரமடைந்தவனாக இருக்கலாம், அல்லது அவன் ஏழ்மை நிலைக்கொப்பாக இருந்தாலும் சந்தோஷமாக இருக்கலாம். மகிழ்ச்சியின் அடிப்படை என்பது தேவனுடனான ஆத்தம உறவினாலும், அவரிடத்தில் வைத்துள்ள நம்பிக்கையினாலும் அளவிடப்படுகிறது.

சுவிசேஷ யுகத்தின் ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயேலர்களோடு ஒப்பிடுகையில், யூதர்கள் நிழலான ஜனங்களாக மாம்ச இஸ்ரேயேலர்களாக இருக்கிறார்கள். மாம்ச இஸ்ரேயேலருக்கான தேவனுடைய

இம்மாத வெளியீட்டில்		பக்கம்
... உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறது?	...	1
... உண்மையுள்ளோர் எச்சரிக்கையாயிருப்பார்	...	4
... நல்ல போர்வீரர்களாக தீங்கனுபவித்தல்	...	7
... தூய்மையற்ற நடத்தையின் மறுவடிவம்	...	9
... ஓய்வுநாளின் சட்டத்துக்கு இசைவாயிருத்தல்	...	11
... சுவாரஸ்யமான கேள்விகள்	...	14

லவோதிகீக்கேயன் டைம்ஸ் தேவனுடைய வார்த்தையின் ஜகவரியங்களை லவோதிகீக்கேய தூதனின் படைப்பான ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கம் வாயிலாக புரிந்துகொள்ளத்தூண்டுவிதில் சகோதரர்களுக்கான ஊழியமாக வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு - தமிழ்நாடு வேத மாணவர்கள், M- 1043 ஹவுசிங் யூனிட், கணபதி மாநகர், கணபதி, கோயம்புத்தூர் - 6. செல் : 9344 144000
Email- indianbiblestudents@gmail.com

வாக்குத்தத்தமானது, அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடித்தால், ஆபிரகாமோடு ஏற்படுத்திய வாக்குத்தத்தத்தை சுதந்தரித்துக்கொள்ளலாம், மேலும் தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தில் உலகத்தை ஆசீர்வதிப்பவர்களாக அவரால் பயன்படுத்தப்படலாம் என்பதாக இருந்தது. அவர்கள் மீதமுள்ள மனிதர்களைப்போல பாவிக்களாக இருந்ததினால் அவர்கள் தெய்வீகத் தேவைகளை கடைப்பிடிப்பதற்கு இயலாதிருந்ததே அவர்களின் கடினமாயிருந்தது. இதனால் தேவனுடைய இராஜ்ஜியமாக, அவருடைய ஆசீர்வாதங்களை தேசங்களுக்கு பரவச்செய்ய அவரால் பயன்படுத்துவதற்கு தகுதியற்றவர்களாக இருந்தனர். இருந்தாலும், இராஜ்ஜியத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கை அவர்களின் மனங்களில் எப்போதும் மேலான காரியமாக இருந்து, அவர்கள் அனைவராலும் தேடப்பட்டது.

“எல்லோரையும் மீட்கும்பொருளாக”(1^{ம்}மோத்2:6) தம்மையே கொடுப்பதற்கும், மேசியாவின் இராஜ்ஜியத்தில் அவருடைய உடனாளிகளைக் கட்டமைப்பதற்காக “உத்தம இஸ்ரவேலர்களை” அழைக்கவும், தம்மிடத்தில் கூட்டிச்சேர்க்கவுமான வேலையைத் துவங்குவதற்கும் இயேசு உலகத்திற்கு வந்தார். அவரால் நியாயப்பிரமாணத்தை பூரணமாகக் கடைப்பிடிக்க முடியும், அதை அவர் செய்தார். கூடுதலாக ஆதாமிற்காகவும் அவன் சந்ததிக்காகவும் தமது ஜீவியத்தை பலியாகக் கொடுத்தார். இந்த பலி, மாம்பாலமற்ற “உத்தம இஸ்ரவேலர்கள்” எல்லாருடைய உள்நோக்கமற்ற குற்றங்களுக்கான நன்மையை உருவாக்க அவருக்கு அனுமதி அளித்தது. அவரிடத்தில் எந்த கபடமும் இல்லை. அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியாததாயினால் இராஜ்ஜியத்தை அடையமுடியாது என்றபோதிலும், அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதியை உடையவராகிய கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வதன்மூலம் அது அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு, இவ்வாறு தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமுடியும். அந்த இராஜ்ஜியத்தை கட்டமைப்பதற்கு தகுதியுடையவர்களாக தங்களை தேவன் அங்கீகரிக்க பல நூற்றாண்டுகளாக பெருமுயற்சி செய்துகொண்டிருந்த ஜனங்களுக்கு, இதுமுதற்கொண்டு இயேசுவின் போதனைகள் முழுவதும் இராஜ்ஜியத்தினைக் குறித்ததாகவே இருந்தது. இராஜ்ஜிய வகுப்பாரில் அங்கத்தினராவதற்கான முதல் வாய்ப்பு யூத ஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது, அந்த தயவை அவர்கள் புறக்கணித்த விகிதாச்சாரத்துக்கு ஏற்பவே, அது அவர்களையும் தாண்டி புறஜாதிகளுக்குச் சென்றது. முதலாவது உங்களுக்கே தேவவசனத்தைச் சொல்லவேண்டியதாயிருந்தது, ஆனால் நீங்களோ தேவனுடைய கிருபையை உதறித் தள்ளிவிட்டீர்கள்.... இதோ நாங்கள் புறஜாதியாரிடத்தில் போகிறோம்”. என்று சிலரிடத்தில் பரிசுத்த பவுல் சொன்னதுபோல இருக்கிறது(அப்13:46). இந்த

உண்மைகளின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து இயேசுவின் போதனைகள் உலகத்துக்காக கொடுக்கப்படாமல், மாறாக, இந்த உலகத்திலிருந்து தங்களைப் பிரித்துக் கொண்டவர்களாக உரிமை கோருகிற ஜனங்களுக்கும், மேசியாவின் இராஜ்ஜியத்தில் உடன் சுதந்திரமாக ஆவதற்கு விரும்புகிற அல்லது தேடுகிற ஜனங்களுக்கே முகவரியிடப்பட்டுள்ளது.

உண்மையில், புதிய ஏற்பாட்டின் மொத்த போதனைகளும் அப்படிப்பட்டவர்களுக்காகவே இருக்கிறது. அவர்கள் மாத்திரமே கேட்கிற காதுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்; “காதுள்ளவன் எவனும் கேட்கக்கடவன்” என்று நாம் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளோம். மீண்டுமாக, இராஜ்ஜியத்தின் சுவிசேஷமானது, சாந்தமுள்ள, தாழ்மையுள்ள, நொருங்குண்ட இருதயமுள்ளவர்களுக்கே பிரசங்கிக்கப்படுகிறது என்றும் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளோம். இவர்கள் மாத்திரமே வார்த்தையின் செய்தியை, எந்த வகையிலும் பெற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறார்கள். மற்ற அனைவரும் இராஜ்ஜியத்தின் சுவிசேஷத்திற்கு குருடர்களும் செவிடர்களുമாயிருக்கிறார்கள். தற்போது கேட்காத அல்லது பார்க்காதவர்களின் கண்களும் செவிகளும் மேசியாவின் ஆளுகையின்போது படிப்படியாக திறக்கப்படும். ஏனெனில் அவர் ஒவ்வொருவருக்குமாக மரணத்தை ருசிபார்த்தார். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் சுவிசேஷயுக்கத்தின் மகிமைநிறைந்த பரம அழைப்பைக் குறித்த விஷயத்தில், இராஜ்ஜியத்தைக் குறித்து முழுவதும் தோல்வியடைந்தவர்களாக இருப்பார்.

“ஆத்துமாவே, நீ இளைப்பாறு”

நம் கர்த்தர், பூமிக்குரிய எல்லா குறிக்கோள்களை ஒப்பிட்டுக் காண்பித்து, அதன் முட்டாள்தனத்தை விளக்குவதற்காக ஒரு உவமையை எடுத்துக்காட்டாக தருகிறார். இது உலகக் குறிக்கோள்கள் மோசமானவை என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை, மாறாக அவைகள் ஒரே மாபெரும் வாய்ப்பாகிய இராஜ்ஜியத்தின் மாபெரும் வாய்ப்போடு ஒப்பிடுகையில், மிகவும் ஏழ்மை நிலையுடையவை. இது விலையேறப்பெற்ற முத்தாக இருக்கிறது. அதை அதை அடைவதற்கு மற்ற எல்லா முத்துக்களை.. அதாவது, மற்ற எல்லா மதிப்புள்ளவைகளை, எல்லா குறிக்கோள்களை, எல்லா நம்பிக்கைகளை ஒதுக்கி வைத்து, அவைகளை குப்பையாக எண்ண வேண்டும்.

அந்த உவமை, தன் ஆஸ்திகளை நன்மை செய்வதில் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, பேராசையுடன் கஞ்சத்தனமாய், தன் ஆஸ்தி பெருகுகிறதில் பிரியப்படுகிற ஒரு ஜஸ்வரியமுள்ள விவசாயியைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அவன் மிகப்பெரிய களஞ்சியங்களையும் பண்டகசாலைகளையும் கட்டி; “அநேக பொருட்களை அளவுக்கு அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறேன், இனிமேல் நான் ஒய்வெடுக்கலாம்” என்ற சிந்தனையுடன் தன்னையே

தேற்றிக்கொண்டான். அவன் விரைவிலேயே இறந்துவிட்டதாக அந்த உவமை சொல்கிறது. தன் ஆஸ்தியின் பெருக்கத்தில் அதைப் பயன்படுத்தத் தவறிய நிலையில், அதன்மூலம் அந்த மனிதன், உண்மையில் என்ன பலன் அடைந்தான் என்று நாம் வினவுகிறோம்? அவற்றின்மீது மற்றவர்கள் சண்டையிட்டுக் கொள்வதற்கும், ஓரளவு அதினால் காயப்படுவதற்கு இயலும்படியே அதை விட்டுச்சென்றான். அவன் ஒரு முட்டாள்தனமான ஐஸ்வரியவானாயிருந்தான். இவ்விதமாக தன் ஆஸ்திகளை விட்டுச்செல்வதற்கு பதிலாக, மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கும், தேவனுடைய மகிமைக்காகவும் அதை ஞானமாய் செலவழிப்பதில் சந்தோஷமடைந்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு தேவனிடத்தில் ஐஸ்வரியவான்களாய் இராதவர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அவன் இருந்தான். அவன் தன் பொக்கிஷத்தை சுயத்துக்காக வைத்துக்கொண்டான்.

அநேகர் இந்த உவமையில் இடம்பெறாத விஷயங்களை யோசிக்கின்றனர். அவர்கள் அந்த ஐஸ்வரியவான் நித்திய வேதனைக்கு சென்றான் என்று அனுமானிக்கிறார்கள். ஆனால் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் அப்படி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. “உன் ஆத்துமா உன்னிடத்திலிருந்து இந்த இராத்திரியிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படும்” என்ற கூற்று, இந்த இராத்திரியில் நீ உன் வாழ்க்கையை இழந்துவிடுவாய் – அதாவது, நீ ஏழ்மையிலேயே மரிப்பாய் என்பதை முக்கியப்படுத்துகிறது. எதிர்காலத்தில் உன்னை ஐஸ்வரியவானாக ஆக்குகிற ஆவிக்குரிய ஐஸ்வரியங்களை இருதயத்திலும், சிந்தையிலும், நற்கிரியைகளிலும் நீ பெற்றிராவிட்டால், பூமிக்குரிய ஐஸ்வரியங்கள் எதிர்காலத்தில் உன் கணக்கில் இடம்பெறாது.

அந்த ஐஸ்வரியவான் தனக்கு குவிந்த ஆஸ்திகளினால் அனுகூலமடைவதற்கு பதிலாக, அவன் எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு அது பாதகம் விளைவிக்கிறதாக இருக்கும். அவன் தன்னுடைய ஆஸ்திகளை தியாகம் செய்வதற்கு பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அல்லது அவன் கிறிஸ்துவின் மூலமாக தன் முழு ஜீவியத்தையும் தேவனுக்கு அர்ப்பணித்து, பின்னர் நேரம், தாலந்து, வாய்ப்புக்கள் மற்றும் செல்வத்தை உண்மையாக தேவனுக்கென கையளித்திருக்கலாம். இப்படி அவன் ஒரு குறிப்பிட்ட வீதத்தில் பரலோகத்தில் பொக்கிஷங்களை சேர்த்து வைத்திருக்கலாம், அதனால் உயிர்த்தெழுதலில் விசுவாசமுள்ள பின்னடியாராக கர்த்தரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அவருடைய மகிமையிலும் கனத்திலும் அழியாமையிலும் பங்குபெற்றிருக்கலாம். அதாவது ஆதாமின் சந்ததி அனைவருக்கும் இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களை ஆயிரம் வருடத்திற்கு பகிர்ந்தளிக்கும் பொறுப்பை உடைய,

அவருடைய இராஜ்ஜிய வகுப்பாரின் அங்கத்தினராக ஆகியிருக்கலாம்.

அந்த ஐஸ்வரியவான் தனக்காக வாய்ப்புக்களை தவறவிட்டுவிட்டான், இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட இராஜ்ஜியத்தின்போது எழுந்துவருவான். பிரேதக்குழியில் உள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு எழுந்துவருவார்கள் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். ஆனால் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெறும் அங்கீகாரத்தோடு எழுந்திருப்பதற்கு பதிலாக, தேவனுடைய கண்டனத்திற்காக அவன் எழுந்துவருவான், அவனுடைய உயிர்த்தெழுதலின் வாய்ப்புக்கள், நியாயத்தீர்ப்புக்காக எழுந்திருக்கும் உயிர்த்தெழுதலாக விவரிக்கப்படும்(யோவா5:29 - R.V). அவன் அவமானத்திற்கும் ஏளனத்திற்குமாக எழுந்துவருவான். அது அந்த நேரத்தின் நியாயத்தீர்ப்பின்கீழ், அவன் தனக்கான பாடங்களைக் கற்று சிறந்த குணாதிசயத்தை உருவாக்கும் வரையிலோ அல்லது அப்படி செய்ய மறுத்து, இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படும் வரையிலோ தொடர்கிறதாக இருக்கும்.

முதலாவது தேவ இராஜ்ஜியத்தைத் தேடுங்கள்

நாம் உலக இராஜ்ஜியங்களுக்கிடையே உற்றுநோக்கி அவைகளில் ஒன்றை அவருடைய இராஜ்ஜியமாக நம்பி கண்டறிய வேண்டும் என்று ஒரு நல்ல போதகர் அர்த்தப்படுத்துவதாக நாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, அவருடைய இராஜ்ஜியம் வருங்காலத்துக்குரியது என்று அவர் நமக்கு அறிவிக்கிறார். “என்னுடைய இராஜ்ஜியம் இவ்வலகத்திற்குரியது அல்ல”.. அதாவது இந்த ஒழுங்குமுறைக்கு உட்பட்டதல்ல (யோவா18:36). அவருடைய இராஜ்ஜியம் தேவனுடைய இராஜ்ஜியம், “உம்முடைய இராஜ்ஜியம் வருவதாக” என்று நாம் ஜெபிக்கிறோம். நாம் அந்த இராஜ்ஜியத்திற்காக நம்பிக்கையுடன் காத்திருந்து நம்மைத் தயார்ப்படுத்துகிறோம். அதைத் தேடுவது என்பது, “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்திரத்தில் பங்கடையும்படி” நம்மை உருவாக்கும் காரியங்களை செய்ய நாடுவது என்ற அர்த்தத்தில் உள்ளது. நாம் பரலோகத்தில் பொக்கிஷங்களை சேர்த்துவைக்க வேண்டும். நம்முடைய இரட்சகரின் இரண்டாம் வருகையின்போது, நம்முடைய இராத்தலையும் தாலந்துகளையும் மிக ஞானமாக பயன்படுத்தவேண்டும். அவர் முதலாவது தம்முடைய ஊழியக்காரர்களை அழைத்து கணக்குப் பார்க்கும்போது, நாம் அவருடைய ஊழியக்காரர்களில் ஒருவராக இருக்க விரும்புவது மட்டுமன்றி, மாறாக, “நல்லது உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரரே, உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் அதாவது இராஜ்ஜியத்தின் சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி”.. “இரண்டு பட்டணங்களுக்கு அல்லது 5 பட்டணங்களுக்கு அதிகாரியாயிருப்பாய் என்று அவர் சொல்லும் சத்தத்தைக்

கேட்கிறவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இராஜ்ஜியத்தின் சுதந்திரர்களாக இருக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு இங்கு ஒரு திட்டவட்டமான செய்முறை இருக்கிறது. (1) அவர்கள் தங்களை பாவிக்காமல், தெய்வீக கவனத்திற்கு தகுதியற்றவர்கள் என்றும் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். (2) அவர்கள் இயேசுவை “உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியாக” அங்கீகரிக்கவேண்டும். (3) அவரது பலி உலகத்தின் மூலாதாரமான சுத்திகரிப்புக்கு அடிப்படையாய் இருந்து, தேவனுக்கு மனமுவந்து கீழ்ப்படிகிறவர்கள் அனைவருக்கும் இணக்கம் ஏற்படுத்துகிறது என்றும், ஆயினும் அந்தப் பணியானது இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்றும் அவர்கள் புரிந்திருக்க வேண்டும். அந்த வேலை அவரது ராஜ்யத்தின் ஆளுகையின்போது, ஆயிரவருட அராசட்சியில் அவரால் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. (4) அவர் தற்போது இராஜ்ஜிய வகுப்பாருக்கான அங்கத்தினர்களை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும், அங்கத்தினராவதற்கான அந்த வழி நெருக்கமான வழி என்றும் அறிவிக்கிற கர்த்தருடைய செய்தியை அவர்கள் கேட்கவேண்டும். “ஒருவன் எனக்கு சீஷனாயிருக்க விரும்பினால் அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கூடவன், நான் எங்கே இருக்கிறேனோ அங்கே என் சீஷனும் இருப்பான். இந்த வகுப்பாருக்கான பரீட்சை மிகுந்த உபத்திரவங்களின்மூலம் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். அதாவது, தேவன் பரிசுத்தவான்களை மாத்திரம் அழைக்கவில்லை, மாறாக யாருடைய பரிசுத்தத்துவம், மரணபரியந்தமான தங்கள் உண்மைத்தன்மையை தேவனுக்காகவும் சகோதரர்களுக்காகவும், தங்கள் அன்பைக் குறித்த அக்கினி போன்ற சோதனைகள் பரீட்சைகளை சகிக்கிறதோ அவர்களை அழைக்கிறார்.

கர்த்தருடைய ஊழியக்காரராக, நீதியின் ஊழியத்தில் மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்க தங்கள் முழு அர்ப்பணிப்பை ஏற்படுத்திய நேரத்திலிருந்து, மதிப்புள்ள வேறு எல்லாவற்றோடு ஒப்பிடுகையில், பரலோக இராஜ்ஜியத்தை அவர்கள் மிக உயர்ந்த பொக்கிஷமாகக் கருதுவார்கள். அவர்கள் அனுதினமும், ஒவ்வொரு மணிநேரமும் அதைத் தேடுவார்கள். அவர்களுடைய இருதயம் அங்கே .. அந்த பொக்கிஷத்துடனே இருக்கும். இது பகலிலே அவர்களுடைய சிந்தனைகளின் கருப்பொருளாகவும், இரவிலே அவர்களுடைய தியானங்களாகவும் இருக்கும். தேவையான நேர்மையான காரியங்களை வழங்கும் நோக்கத்திற்காக, பூமிக்குரிய தொழில்கள் இன்னும் அவர்களுக்கு அவசியமாயிருக்கும். ஆனால் அவர்களுடைய மதிப்பீட்டில், பரலோக பரிசோடு

ஒப்பிடுகையில், எந்த பூமிக்குரிய பரிசுகளுக்கும் எவ்வித மதிப்பும் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களே, வீடுகள் அல்லது சொத்துக்கள், பெற்றோர்கள் அல்லது குழந்தைகள் அல்லது சுயம் ஆகியவற்றை நேசிப்பதைவிட, தேவனை அதிகமாக நேசிக்கிறவர்களுக்கு அவர் வாக்களித்திருக்கிற இராஜ்ஜியத்தின் வெற்றிகரமான வாரிசுகளாக இருப்பார்கள்.

R 5399

உண்மையுள்ளோர் எச்சரிப்பாய் இருப்பர் THE FAITHFUL ARE WATCHFUL

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 12:35 - 48.

திறவுகோல் வசனம் : “எஜமான் வரும்போது விழித்திருக்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிற ஊழியக்காரரே பாக்கியவான்கள்” – லூக்கா 12:37

உண்மையுள்ள தம் ஊழியக்காரர்களுக்கு எஜமானின் புத்திமதிகளாக இந்தப் பாடம் இருக்கிறது. அப்புத்திமதிகளால் அவர்கள்; “நல்லது” என்ற அவரது வார்த்தைக்காக தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டு, அவரோடுகூட அவரது இராஜ்யத்தில் பங்கு பெறுவார்கள். “பயப்படாதே சிறுமந்தையே, உங்களுக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுக்க பிதா பிரியமாயிருக்கிறார்” என்று அவர் முன்பே கூறியிருந்தார்(12:32). அவரது இராஜ்யம் எந்தநேரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படும் என்பதைக் குறித்த தீர்மானமான தகவலை தம் பின்னடியார்களுக்கு கர்த்தர் தெரிவிக்காமல் விட்டுவிட்டதற்குக் காரணமிருந்தது. தாலந்துகள் குறித்த உவமையில், அவர் தூரதேசம் போவதற்கும், திரும்பிவருவதற்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தைக் குறித்து விளக்கியிருக்கிறார். எஜமான் ஸ்தானத்திலிருந்து, தூர தேசமாகிய பரலோகத்துக்கு, இராஜ்யத்தின் அதிகாரம் பெறுவதற்கான முதலீட்டைக் கொடுக்க செல்வதற்கு முன்பாக, தம் உடைமைகளுக்கு பொறுப்பாளிகளாக தம் ஊழியக்காரர்களை நியமித்துச் சென்றார். ஏற்றநேரத்தில் அவர் திரும்பிவந்து, தம் ஊழியக்காரர்களிடம் அவர்களது உண்மைத்தன்மையின்படி, அவர்களை தம்மோடு தம் இராஜ்யத்தில் பங்குபெறச்செய்வார். அதன்பிறகு தமக்கு கீழ்ப்பட்ட மனுக்குலத்திடம் அவர்களது பாவம் மற்றும் மரண நிலைமைகளிலிருந்து விடுவித்து, உயர்த்தி, அவற்றின் ஆளுகையிலிருந்து அவர்களை மீட்டு ஆசீர்வதிப்பார்.

கர்த்தரின் இரண்டாம் பிரசன்னம் தொடர்பாக

இப்பாடம் உவமையோடு துவங்குகிறது. மாபெரும் வீட்டிற்கு நம் போதகர் தம் மணவாட்டியை திருமணம்செய்து, வீட்டிற்கு கூட்டிவரப்போகிறாரென்றால், அவரது ஊழியர்கள்

அந்தகுறிப்பிட்ட இரவில் விசேஷமாக சுறுசுறுப்பாகவும், உறங்காமலும், கவனமாகவும் இருந்து, தங்கள் கர்த்தரை முறையான ஆயத்தத்தோடு வரவேற்பார்கள் அல்லவா! ஆனால் அவர்களது எஜமானனின் வருகையின் நேரத்தை துல்லியமாக அறிந்திராததால்,

அவர்கள் அவர் வந்திருந்து கதவைத் தட்டுவதைக் கேட்டவுடன் திறக்க அவர்கள் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டுமல்லவா! இதன் காரணமாகவே தம் பின்னடியார்கள் அனைவரும் தம் இரண்டாம் வருகையைக்குறித்து விழிப்பாய் இருக்கவேண்டுமென்று அறிவித்தார். அவர் தம்மோடுகூட தம் மணவாட்டியை அழைத்துவருவார் என்றல்ல, மாறாக அவர் தம் மணவாட்டியை சேர்த்துக்கொள்ள இங்கு வருகிறார் என்பதே உண்மை. மெய்யாகவே, உண்மையுள்ள ஊழியக்காரர்களையே அவர் தம் மணவாட்டியாக ஏற்படுத்துவார் என்பது மற்ற வேத வசனத்தின் காட்சியாக உள்ளது.

இயேசுவின் பின்னடியார்கள், பூமிக்குரிய ஊழியத்தில் அடையும் உச்ச அளவிலான அனுபவங்களிலிருந்து, விழித்திருத்தலைக் குறித்த உயர் சிந்தனைகளை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதே இதன் கருத்தாகும். வருவேன் என்று அறிவித்திருந்த காலத்துக்கு முன்பாகவே தம் பின்னடியார்கள் தம்மை நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதை இயேசு அறிவுறுத்தினார். தாம் 2ம் ஜாமத்திலோ அல்லது மூன்றாம் ஜாமத்திலோ அல்லது எவ்வேளையிலோ வந்திருக்கும்போது, எந்த ஊழியர்கள் விழிப்புடன், எச்சரிப்பாக, அவரை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பதை காண்கிறாரோ, அவர்கள் பாக்கியவான்கள். அப்படிப்பட்ட ஊழியக்காரர்களுக்கு ஒரு விசேஷ கனத்தை அருளிச்செய்வதாக அவர் கூறியிருக்கிறார். அவர் அரை கட்டிக்கொண்டு, அவர்களது ஊழியக்காரராக தம்மைத் தயார்ப்படுத்தி, அவர்களை விருந்துண்ண பந்தியமர்த்தி, அவர்களுக்கு முதல் தரமான விருந்தை அளிப்பார்.

இயேசுவின் இரண்டாம் பிரசன்னமாகிய பரோசியா காலத்தில், பொதுவான உலக ஜனம் அவர் வந்திருக்கிற உண்மையைப் பற்றிய அறிவின்மையில் இருக்கும்போது, தம் உண்மையுள்ள பின்னடியார்களுக்கு மட்டும் முதலாவதாக அறியப்பண்ணுவார் என்று அடையாளப்படுத்துவதை வேதமாணவர்கள் புரிந்திருக்கின்றனர். உலகத்திற்கான வெளிப்படுதல் பின்னர் வரும். “அவர் பற்றி எரிகின்ற அக்கினியாக தம்மை வெளிப்படுத்துவார்” – அதாவது நியாயத்தீர்ப்புக்களை நடப்பிப்பதை நாம் வேதத்தில் வாசிக்கிறோம்; “நம்முடைய ஜீவனாகிய கிறிஸ்து வெளிப்படும்போது(உலகிற்கு), நீங்களும்(சபை வகுப்பார்) அவரோடேகூட மகிமையிலே வெளிப்படுவீர்கள் – கொலோ3:4.

இப்பாடத்தில் நம் கர்த்தரது பிரசன்னமாகிய பரோசியா – அதாவது அவரது இரண்டாம் வருகையின் ஆரம்ப வெளிப்பாடுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளது. உலகமோ அவரை அறியாது, அவரது பிரசன்னத்தை அறியாது, அதே சமயத்தில் அவரது சபைவகுப்பாரோ, இந்ததீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறுதலைக் குறித்து வேதாகமத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அறிவிப்புக்கள் மூலம் அவர் கதவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டு அவரது பிரசன்னத்தை அறிந்துகொள்வார்கள். அதன்பிறகு, விழித்திருப்பவர்கள் இந்த தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதலைப் புரிந்துகொண்டு, தங்கள் இருதயங்களையும் சிந்தைகளையும் முறையாகத் திறந்து, குருவின் பிரசன்னத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அவரது இராஜ்யம் வெகு சமீபமாயிருக்கிறதையும், உண்மையுள்ளவர்களாகக் காணப்படுபவர்கள் அந்த இராஜ்யத்தில் அவரது மணவாட்டியின் அங்கங்களாக தங்களை நிரூபிக்கவேண்டும் என்பதே அவரது பிரசன்னம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இப்படியாக அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு அவர் ஒரு விருந்தை ஆயத்தப்பண்ணுவார். அவர்களுக்கு புத்துணர்ச்சியூட்டவும், ஆறுதலளிக்கவும், தெய்வீக வார்த்தையிலிருந்து பழையதும் புதியதுமான காரியங்களை அவர் கொண்டுவருவார். அப்பொழுது வேதாகமம் அவர்களுக்கு ஒரு புதிய புத்தகமாக ஆகியிருக்கும். அவர்கள் தேவகிருபையின் ஐசுவரியங்களை விருந்தாக உண்பார்கள். இருளாகக் காணப்பட்டவைகள் இனி தெளிவாய்த் தெரியும். மறைவான இரகசியங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். போதகர்தாமே அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிற ஊழியக்காரராயும், சுவையான பதார்த்தங்களடங்கிய சத்தியங்களைக் கொடுப்பவராகவும் இருப்பார். அப்படிப்பட்ட நேரத்திலேயே நாம் வாழ்ந்துவருகிறோம் என்பதை அநேக வேதமாணவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஒவ்வொரு உண்மையுள்ள, விழிப்புள்ள இயேசுவின் பின்னடியாருக்கும் கதவைத்தட்டும் சத்தமும், இந்த விருந்தில் பங்குபெறும் சிலாக்கியமும் அருளப்படும். தற்போது இதை அநேகர் பெற்று மகிழ்வதாக நமக்குத் தெரிவிக்கின்றனர்.

ஆனால் திருடன் எந்நேரத்தில் வருவான் என்று வீட்டு எஜமான் முன்னரே அறிந்திருப்பாரானால், அவர் விழித்திருப்பார், அவரது வீட்டைக் கொள்ளையாடவும், அதனால் துன்பப்படவும் விடமாட்டார். இவ்வுலகத்தின் அதிபதியாகிய சாத்தான் பூமியிலுள்ள தற்கால ஏற்பாடுகளுக்கு எஜமானாயிருக்கிறான் என்று நம் மாபெரும் போதகர் இங்கு நமக்கு அறிவுறுத்துகிறார். அவரது இரண்டாம் வருகையின்போது, இந்த பலமுள்ள மனுஷனை அல்லது தற்கால முறைமைக்கு அதிபதியாக இருப்பவனை கட்டிப் போட்டபிறகு, தற்கால அமைப்புக்களை கவிழ்த்து, அகற்றிப்போட்டு, அதற்குப்

பதிலாக, நீண்டகாலமாக வாக்களிக்கப்பட்டுவந்த நீதியின் ஆளுகையை ஸ்தாபிப்பார். பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையிலிருந்து, நீதி மற்றும் ஜீவனுக்கான ஆளுகையாக அந்த மாறுதல் முழுமையானதாய் இருக்கும். இந்த சுவிசேஷயுக முடிவில் நடைபெறவிருப்பதாக வேதாகமத்திலெங்கும் குறிப்பிடப்பட்ட மகா உபத்திரவக் காலத்துக்கு இம்மாறுதல் வழிவகுக்கும்.

“யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றியதுமுதல், அக்காலமட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும்” – தானி 12:1; மாற்கு 13:8; மத் 24:21.

தமது இரண்டாம் வருகை திருடன் வருகிற விதமாய் இருக்கும் என்று இவ்விடத்திலும், மற்ற இடங்களிலும் இயேசு பேசியிருக்கிறார். பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிற மணவாட்டி வகுப்பாரால் மட்டுமே அறியப்பட்டவராகவும், உலகத்தாரால் உணரப்படாதபடியும் அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு பிரசன்னமாவார். இந்த மணவாட்டி வகுப்பாரது பூமிக்குரிய சுபாவத்தை அகற்றி, பரலோகத்துக்குரிய சுபாவத்துக்கு மாற்றுவார் என்பதே கருத்தாக உள்ளது. இந்தக் கருத்தை, 40ம் வசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது, மேலும் அவரது பிரசன்னத்துக்கு, கர்த்தருடைய உண்மையுள்ள பிள்ளைகள் அனைவரும் தயாராக இருந்து, எந்நேரத்திலும் தங்கள் கணக்கை ஒப்புவிப்பவர்களாயும், மறுரூபமடையும் அனுபவத்தை அடைவார்கள்.

“அவர்களுடைய பங்கை அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு”

இவ்வுவமை விழித்திருக்கும்படியாக விசேஷமாக அப்போஸ்தலர்களுக்கு மட்டுமா? அல்லது எல்லா ஜனங்களுக்குமா? என்று பரிசுத்த பேதுரு குழப்பத்துடன் வினவினார். ஆனால் கர்த்தரோ அவருக்கு நேரடியாக பதிலளிக்கவில்லை. பொருத்தமான நேரத்தில், கர்த்தர் தம் வீட்டிற்கு உக்கிராணக்காரனை நியமிப்பார் என்றும், ஏற்றவேளையில் அவர்களுக்கான ஆகாரத்தை அளிப்பார் என்றுமே பரிசுத்த பேதுருவுக்கு உறுதி அளித்தார். கர்த்தர் தம் குடும்பத்தோடு செயல்தொடர்பு கொள்ளும் வழக்கமான முறைமைக்கு மாறானதாக இது இருக்காது. ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவரது ஆதாயத்துக்கென ஆவியின் அளவு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தேவ காரியங்களின் அறிவுக்குள் வழிகாட்டுவதற்கென்றே பரிசுத்த ஆவியை பெறுபவர்களுக்கு அது கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் விசேஷித்த துணைப்பொருட்களை உபயோகப்படுத்த கர்த்தர் பிரியமாயிருந்திருக்கிறார்.

உதாரணமாக, அப்போஸ்தலர்களிடையே தோற்றத்துக்கு ஒரு தலைவராக குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு பரிசுத்த பேதுரு இருந்து, பெந்தெகொஸ்தே கதவைத்

திறந்துவைத்தார். பின்பு, முதல் புறஜாதியானாக மனமாற்றமடைந்த கொர்னேலியுவுக்கு பிரசங்கித்து, புற ஜாதியாரின் கதவையும் திறந்தார். அதற்குப்பிறகு, பரிசுத்த பவுலை புறஜாதியாருக்கென தம்மால் நியமிக்கப்பட்டவராக விசேஷித்தவிதமாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அதைக்குறித்து நாம் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 9:15இல் வாசிக்கிறோம். “அவன் புறஜாதிகளுக்கும் இராஜாக்களுக்கும், இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கும் என்னுடைய நாமத்தை அறிவிக்கிறதற்காக, நான் தெரிந்துகொண்ட பாத்திரமாயிருக்கிறான்”. அதுபோலவே, இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின்போது, ஏனோக்கு ஆபிரகாம், மோசே, தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் மற்றவர்களை கர்த்தர் தம்முடைய ஜனத்தின் கவனத்தை தம்முடைய வார்த்தையினிடத்திற்கு இழுப்பதற்காக, விசேஷமாக பயன்படுத்தியிருப்பதாக தோன்றுகிறது. விசேஷமாக உபயோகிக்கப்பட்டு, அவரது வசனத்தின் மூலம் அவரது ஜனங்களுக்கு எச்சரிக்கையை ஏற்படுத்தியிருப்பதாக தோற்றமளிக்கிறது. அப்போஸ்தலர்களது விஷயத்தில் முழு நிறைவான அல்லது விசேஷ தெய்வீகத் தூண்டுதல் அவர்களிடத்தில் இருந்தது. இது இந்த யுகத்தில் அவர்களுக்குப்பிறகு வேறு எவரிடத்திலும் இருந்ததில்லை.

கர்த்தர் தமது விசுவாச வீட்டாருக்கு ஏற்ற வேளையிலான ஆகாரத்தை பல்வேறு காலகட்டங்களில் கொடுப்பதற்கு விசேஷித்த ஊழியர்களை நியமித்திருந்தபோதிலும், அப்பணியில் பங்குபெறும் ஒவ்வொருவரும், இப்போதனை தேவனிடத்திலிருந்து வந்ததா என்று தீர்மானிப்பதும், பரிட்சிப்பதும், நிரூபிப்பதும் அவசியமாயிருந்தது. எழுதப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய வார்த்தையால் எல்லாவற்றையும் அவன் சோதித்தறிய வேண்டும். தேவ மனுஷன் முற்றிலும் தேறினவனாகக் காணப்பட அது போதுமானது என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் அறிவிக்கிறார். எந்த ஊழியக்காரனாவது உண்மையில்லாதவனாகக் காணப்பட்டால் புறந்தள்ளப்பட்டு, அவனது இடம் வேறொருவருக்கு கொடுக்கப்படும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த யுகத்தின் முடிவில், போதகர் வந்திருக்கும் வேளையில் உள்ள ஒரு ஊழியன் உண்மையுள்ளவனாகக் காணப்பட்டால், விசேஷித்த ஆசீர்வாதம் பெறுவான். அவன் கர்த்தருடைய குடும்பத்திலுள்ளோர்க்கு ஆவிக்குரிய உணவை ஏற்றவேளையிலான ஆகாரத்தைக் கொடுக்கும் பணியில் அமர்த்தப்படுவார். ஆனால் போதகருடைய பிரசன்னத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறி, உண்மையற்றவனாக தன்னை எண்பித்தானானால், விசுவாச வீட்டாரிடத்தில் இரக்கமற்ற ஆவியை வெளிப்படுத்துவானானால், தேவனுடைய குடும்பத்திலுள்ளோரது ஆவிக்குரிய தேவைகளைக் காட்டிலும் தன் சொந்த பூமிக்குரிய தேவைகளுக்காக

ஊழியம் செய்வானானால், அந்நாளிலேயே அவன் புறம்பாக்கப்படுவான். தேவ குடும்பத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, பொதுவான உலக ஜனங்களோடு புறம்பான இருளுக்குள் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவான். தன் கர்த்தருடைய காலங்களையும் வேளைகளையும் பற்றின அறிவை இழந்து, முற்றிலும் அறியாமைக்குள் செல்வான். ஒரு ஊழியக்காரன் தன் ஸ்தானத்தை இழப்பது என்பது, விசுவாச வீட்டாருக்கு பகிர்ந்தளிக்க, மற்றவரை அந்த இடத்துக்கு அங்கீகரிப்பது என்று அர்த்தமாகும்.

இந்த உவமையை அடிப்படையாகக்கொண்டு, தம் செயல்தொடர்பு பற்றின ஒரு பொதுவான கொள்கையை கர்த்தர் விவரித்தார். அதன்படி எந்த ஊழியனும் தன் போதகரின் சித்தத்தை அறிந்து, அதற்கிசைவாக செய்யாதவன், தான் அடைந்த அறிவு மற்றும் வாய்ப்புக்கேற்ப அதே அளவு அடிகளையும், தண்டனைகளையும், உபத்திரவங்களையும் பெற்றுக்கொள்வான். மற்றொரு புறத்தில், எந்த ஊழியக்காரனும் அடிகளைப் பெறத் தகுதியான காரியங்களை செய்தபோதிலும், அறியாமையில் செய்திருப்பாரானால் அதற்கேற்ப சில அடிகளைப் பெற்றுக்கொள்வான். ஆகவே இங்கு கூறப்பட்டுள்ள பொதுவான கொள்கையை ஒரு வார்த்தையில் கூறுவோமானால், யாரிடத்தில் அதிகம் கொடுக்கப்பட்டதோ, அவனிடத்தில் அதிகம் எதிர்பார்க்கப்படும்.

நமது பொன்னான வசனம்

லூக்கா 12:37 ம் வசனம், இப்பாடத்திற்கு இருதயம் போல் காணப்படுகிறது. கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின் காலத்தில் வாழ்கின்ற அவருடைய ஊழியக்காரர்கள் அனைவரையும் இது தொடர்புபடுத்துகிறது. அவரது இரண்டாம் வருகையின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் – அதாவது அவரது பரோசியா காலத்தின்போது உண்மையுள்ளாராய் விழித்திருந்து, வேத வசனங்களை ஆராய்ந்துபார்த்து, அதற்குக் கீழ்ப்படிவார்கள். கர்த்தர் நிமித்தமான எந்த நன்மையையும் செய்ய எச்சரிக்கையோடு இருந்து, தங்கள் சிறந்த ஆற்றலைக்கொண்டு, அவரது சித்தத்தைத் தேடி அதன்படி செய்வார்கள். இவர்கள் எந்த நேரத்தில் ஜீவிக்கிறார்கள் என்பது பற்றி, காலத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டளவு இவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படும். அப்போஸ்தலர் சுட்டிக் காண்பித்துக் கூறுகிறார்;

“சகோதரரே அந்த நாள் திருடனைப் போல் உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளத்தக்கதாக, நீங்கள் அந்தகாரத்தில் இருக்கிறவர்கள் அல்லவே”. “நீங்களெல்லோரும் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும் பகலின் பிள்ளைகளாமாயிருக்கிறீர்கள்”. “இரவில் திருடன் வருகிற விதமாய்க் கர்த்தருடைய நாள் வரும்... சமாதானமும் சவுக்கியமும் உண்டென்று அவர்கள்(உலகம்) சொல்லும்போது... அவர்கள்(உலகம்)

தப்பிப்போவதில்லை(அந்த நாளின் உபத்திரவங்களுக்கு)– 1தெச5:1–8. ஆகையால் இருளில் அல்ல, வெளிச்சத்தில் நடப்போமாக.

இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையின் நேரத்தையும் அதன் தன்மையையும் பற்றின இரகசியத்தை உற்றுநோக்குவது, ஒரு பலமான பரீட்சையாக இருக்கும். கர்த்தருக்கென தன்னை அர்ப்பணித்தவர்களில், வியாபாரம், உல்லாசம் போன்ற இந்த ஜீவியத்தின் கவலைகளால் உள்ளம் பாரமடைந்தவர்களுக்கு, தட்டப்படும் சத்தம் மெதுவாகவே கேட்கும். தட்டும் சத்தம் கேட்கப்படும்போது, செவிமடுப்பதில் அதிகம் மூழ்கிவிடுவர்.

ஆயினும் அந்நேரத்தில் எந்த ஊழியர்களை விழித்திருக்கிறவர்களாக கர்த்தர் காண்கிறாரோ, அவர்கள் மாபெரும் ஆசீர்ப்பை பெறுவர். வானத்தில் தோன்றுவார் என்று இயேசுவை கவனித்துப் பார்ப்பதை இங்கு கூறவில்லை, ஏனெனில் அவர் தற்போது மனுக்குலத்துக்கு காணப்படாதவராக இருக்கிற ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவி. ஆகவே வேதாகம சாட்சியங்களை கவனித்துப் பார்த்தலையும், காலங்களின் போக்கை கவனித்தலையும், தங்கள் சொந்த இருதயங்களை கவனித்துப் பார்த்தலையும், தேவசபையின் நலன்களை கவனித்துப் பார்த்தலையும், நம்மை சுற்றி நெருங்கி நிற்கிற பாவத்தையும், ஒவ்வொரு பாரத்தையும் தள்ளிவிட்டு, மகா பரிசுத்த விசுவாசத்தில் ஒருவரையொருவர் கட்டத் தேடுதலையே இங்கு கூறுகிறது. கன்னிகைகள் என்று தங்களை உரிமை பாராட்டுகிற அனைவரும், தூய்மையுள்ளாராக, கர்த்தருடைய ஊழியர்கள் என்றும், அவரது சகோதரர் என்றும் உரிமை பாராட்டுகிற அனைவரும், தேவனுடைய இராஜ்யத்தையும் அதன் நீதிகளையும் முதலாவது தேடி, அவரிடத்தில் சமாதானத்தைக் கண்டடையட்டும். இராஜ்யத்தின் செய்தியைப் பறைசாற்றுவதில், அவரால் பயன்படுத்தப்படும் வாய்ப்புக்களில் விழிப்பாயிருந்து, எச்சரிக்கையோடு காணப்படுவோமாக. மணவாட்டி தன்னை ஆயத்தம் பண்ண உதவுவாராய் இருப்போமாக – வெளிப்படுத்தல் 21:9; 19:7.

R 5403

நல்ல போர்வீரர்களாக தீங்கனுபவித்தல்

ENDURING HARDNESS AS GOOD SOLDIERS

“நீயும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு நல்ல போர்ச்சேவகனாய்த் தீங்கனுபவி” – 2தீமோத் 2:13.

வேதாகமத்தில் அநேக எடுத்துக்காட்டுக்கள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அனைத்துமே

மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன. கிறிஸ்தவனை ஒரு போர்வீரனாக சித்தரித்தது, பெருமளவு அர்த்தமுடையது. பரலோகத்திலுள்ள தேவதூதர்களை போர்வீரர்களாக நாம் கற்பனை செய்யமுடியாது. அந்த பதம் அவர்களுக்கு பொருந்தாது, பரலோகத்திலும் எந்தப் போரும் நடைபெறுவதில்லை, ஆனால் இங்கு பூமியில் நடைபெற்று வருகிறது.

நம் ஆதிப்பெற்றோர் 6000 வருடங்களுக்கு முன்பாக கண்ணியில் அகப்பட்டு, முழு மனுக்குலமும் பாவத்திற்கு விற்கப்பட்டு, பாவம் மற்றும் சாத்தானுக்கு ஊழியக்காரராயினார். இந்த ஆதிக்கம் மேலோங்கி அதிகரித்தாலும், சாத்தானுக்கு எல்லோரும் மனப்பூர்வமாகப் பணிந்துவிடவில்லை. அவன் இருளை வெளிச்சமாகவும், வெளிச்சத்தை இருளாகவும் காண்பித்தபடியினால், இவ்வாறு மனுக்குலம் வஞ்சிக்கப்பட்டு, அவனது சித்தத்துக்கு சிறைப்பட்டு வழிநடத்தப்பட்டனர்.

தேவனுக்கு இசைவாக விரும்புவோர் அனைவரும், சாத்தானுக்கும் பாவத்துக்கும் இணக்கமாகாதிருப்பார். இவர்கள் சில சமயங்களில் இவைகளை எதிர்த்துநின்று, தேவசித்தத்தை செய்வதில் முயற்சிசெய்தனர். ஆயினும் இயேசு இப்பூமிக்கு வரும்வரைக்கும் பாவத்தை கவிழ்த்துப்போடுவதற்கான எந்த ஒழுங்கமைதலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. சாத்தானை ஜெயிப்பதும், பாவத்தை ஜெயிப்பதும், எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய ஏற்பாட்டுக்கு இணக்கமாகக் கொண்டுவருவதுமே கர்த்தருடைய ஊழியமாயிருந்தது. தேவனுடைய மாபெரும் பேரரசாகிய இப்பூமி, கலகக்கார நிலையை அடைந்தது, இந்நிலை கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு, மறுசீரமைக்கப்பட்டு, ஜெயம் கொள்ளப்படவேண்டும். இயேசு தெய்வீக பலத்தினால் இப்பணியைச்செய்ய ஏற்றுக்கொண்டார்.

இதன் முதல்படியாக, முழு உலகின் பாவத்துக்கான ஈடுபலியின் தொகையாக, அவரது சொந்த ஜீவியம் கையளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு ஆதி மீறுதலுக்கான நன்மை ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் சாத்தானையும் பாவத்தையும் கவிழ்த்துப்போட்டு, இயேசு தம் வல்லமையை பிரயோகிக்கும் முன்பாக, பிதாவின் சித்தப்படி சபை வகுப்பாரைத் தெரிந்தெடுக்கத் துவங்க வேண்டியிருந்தது. இந்த வகுப்பார்க்கு – கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கங்கள், அவரது மணவாட்டி, இராஜ்யத்தில் அவரது தோழர்களும் சகோதரர்களும், மாபெரும் ராஜரீக பிரதான ஆசாரியராகிய அவரின் கீழுள்ள அவரது ராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டம்... என பல்வேறு பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தேவ செய்தியைக் கேட்ட எல்லாரிலும், அதற்கு பதில்வினையாற்றுகிற இருதயமுடையவர்கள், இங்கு நிலவுகின்ற தவறான

நிலைமைகளைப் புரிந்துகொண்டு, பாவம் மற்றும் மரணத்துக்கு அடிமைகளாக விற்கப்பட்ட இந்த மனுக்குலத்தினமீது பரிதாபம்கொண்ட இவர்களனைவரும், இந்த தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பின் அங்கங்களாக ஆகும் அழைப்பை பெற்றிருக்கின்றனர்.

ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்ட யுத்தத்தின் நிபந்தனைகள்

நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுவது அவர்களுக்கு அவசியமானது என்ற துவக்கத்திலேயே அறிவுறுத்தப்பட்டது. சாத்தானுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் போரிட ராணுவத்தில் சேர்ந்துகொள்ளும்படி அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. மேலும் அவர்கள் முழு நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்களானால் இறுதியில் அவர்கள் வைத்த விசுவாசம் அதற்கான வெற்றியை அடையும் என்று அவர்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தனர். உலகத்துக்காக ஜீவிக்காமல், அதற்கு மாறாக, கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு, பலியின் ஜீவியத்தை நடத்தும் நோக்கத்துக்காக அவரோடுகூட இணைந்து ஜீவித்து, அவர்களது தலையும், தமது ஜீவியத்தை ஒப்புக்கொடுத்து முதலாவதாக ஓடினவருமாகிய அவரைப்போலவே தங்கள் ஜீவியங்களை ஒப்புக்கொடுத்து, துன்பப்படவேண்டும் என்றும் அவர்களிடத்தில் கூறப்பட்டது.

தேவன் அவர்களை அழைத்த அழைப்பின் இறுதி மேன்மையானது, அவரது மாபெரும் இராஜ்யத்தில் அவரது குமாரனோடு பங்குபெறுவதேயாகும். ஆட்டுக்குட்டியைப் பின்பற்றுபவர்களாக சிலுவைப் போர்வீரர்களானோர் அனைவரும் சுபாவ மாறுதலை அடைவதையே இது குறிப்பிடுகிறது. “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவ ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளாது”. இவர்கள் தற்காலத்து சிலாக்கியங்கள் மற்றும் உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, முன்செல்ல அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை உலகிற்கு சாட்சியமாக விளங்கும்படி, மனுக்குலத்தின் ஆதாயத்துக்கென, விசேஷமாக, தேவனுடைய மகிமைக்காகவும், குறுகலான பாதையில் தன்னைப்போலவே நடக்கவிரும்பும் மற்றவர்களை அழைக்கவும், அவர்கள் அடையாளக்குறியாக விட்டுச்சென்றிருக்கிறார்கள்.

போராடும்படி அழைக்கப்பட்ட இவர்கள், பாவத்துக்கெதிராகவும் இருளின் அதிகாரத்துக்கு எதிராகவும் யுத்தம்பண்ண அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் (எபே6:11). அவர்கள் நீதிக்காகவும் சத்தியத்துக்காகவும் நன்மைக்காகவும் கர்த்தரிடத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு இவர்கள் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுகின்றனர். இந்த போர்வீரர்களது மிகப்பெரிய சிரமங்கள் தங்களுடனேயே இருக்கிறதை காண்கிறார்கள். இவர்கள் மனித குடும்பத்தின் அங்கங்களாயிருக்கிறபடியினால், மற்றவர்களைப்போல பாவம் மற்றும் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருந்து,

பாவத்தின் மனப்பான்மைகளைப் பெற்றிருக்கின்றனர். புதுசிருஷ்டிகளாக இருப்பதே கர்த்தருடனான அவர்களின் உறவாக இருக்கிறது.

சுயம் நமது விசேஷித்த எதிரி

ஒரு புதுசிருஷ்டி மாம்சத்தை அடக்கவும், அதற்கெதிராகப் போராடவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார். தன்னுடனான ஒவ்வொரு போராட்டங்களாக, மிகப்பெரிய யுத்தமாக இது இருக்கிறது. ஒவ்வொரு போர்வீரனும் மற்ற போர்வீரர்களுக்கு ஓரளவு உதவவும், முன்னுதாரணமாக இருக்கவும் முடியும். ஆனாலும் பிரதான போராட்டம் என்பது தன்னுடனேயே இருக்கிறது. ஒரு கைக்கு எதிராக மற்றொரு கை முரண்பாடு ஏற்படுத்துகின்ற போராட்டம் இது. உலகம் மற்றும் சாத்தானின் தந்திரங்களுக்கெதிராக எல்லா நேரங்களிலும் எச்சரிக்கையுடன் இருந்தபோதிலும், அவனது விசேஷித்த போராட்டம் தன் சொந்த மாம்ச எதிரிகளோடேயே இருக்கிறது. பரிசுத்த பவுல், தீயவனின் கொடிய அம்புகளை முறியடிக்க, விசுவாசம் என்னும் கேடகத்தை எடுத்துக்கொண்டதோடு, இரட்சிப்பின் தலைக்கவசத்தையும், தேவ வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தையும் பிடித்திருந்தார்.. இளைய போர்வீரனாக இருந்த தீமோத்தேயுவுக்கு அப்போஸ்தலர் ஆலோசனை கொடுத்து, திடப்படுத்தினார். கர்த்தருடைய நிலைப்பாட்டுக்குள், அவரது சேனைக்குள் அவர் ஏற்கனவே வந்திருந்தார்.

ஒரு நல்ல போர்வீரனின் இயல்புகள்

நம்மில் யாராகிலும் நல்ல போர்வீரனாக அல்லது அதற்கு எதிராக ஒரு மோசமான போர்வீரனாகவோ, ஒரு தரித்திரனான போர்வீரனாகவோ இருக்கமுடியும் என பரிசுத்த பவுல் அறிவுறுத்துகிறார். தளபதியின் கட்டளைக்கு உடனடியாக கீழ்ப்படியாமல், அசட்டை செய்கிற சில வீரர்களை நம்மால் கற்பனை செய்யமுடியும். நல்ல போர்வீரன் என்பவர் (1). தன் இரட்சிப்பின் தளபதியோடு மிகவும் உணர்ச்சி ஒருமைப்பாடுடையவராக நடந்துகொள்ள வேண்டும். அவர் ஒரு புத்திக்கூர்மையுள்ள போர் வீரரானபடியால், தான் முறையாக சர்வாயுதவர்க்கத்தில் இருப்பதையும், முறையாக அதைத் தரித்திருப்பதையும் பார்த்து, அந்த சர்வாயுத வர்க்கங்களை நன்கு உபயோகிக்கவும் வேண்டும். அவர் நடக்கும்போது, மாபெரும் ராஜ்யம் மிகவும் சமீபித்திருப்பதால், ராஜாவின் முறையான பிரதிநிதியாயிருந்து, போர்வீரனுக்குரிய நடையுடைத்தோற்றம் உடையவராக அவர் தன்னைப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (2). தன் கொடியைக் குறித்தும், கிறிஸ்துவின் நீதியின் ஆடையைக் குறித்தும் வெட்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும். எப்பறமும் நீதியின் நிலைப்பாட்டை உயர்த்துபவனாக இருக்கவேண்டும். இப்போராட்டத்தில் அவர் தன்னை இணைத்துக் கொண்டிருப்பது, தான் மனிதசபாவத்திற்கு

மரித்திருப்பதைக் குறிக்கிறது என்று அவர் அறிந்திருக்கவேண்டும். சீருடை அணிந்திருந்து, வெளிப்படையாக மட்டும் உண்மையும் நேர்மையுமுள்ள நல்ல போர்வீரனாக இருப்பது போதாது, அந்த நோக்கத்தின் முழு ஆவியைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அவருக்கு எப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் வந்தாலும் அவைகளை நன்றியோடு ஏற்றுக்கொள்வவராகவும், தன் தளபதிக்காகவும், அவர் நம்பிக்கை ஆணையிட்டுள்ள இராஜ்யத்தின் நலன்களுக்காகவும் சகிப்பதற்கென்று கிடைத்த இந்த சிலாக்கியத்தில் மகிழ்ச்சியடைவதே இதன் அர்த்தமாகும் என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

நல்ல போர்வீரர்கள் அனைவரும் தீங்குபுவிக்கவேண்டும் - அதாவது அசௌகரியமான, வேதனைமிகுந்த, கடினமான சூழ்நிலைகளை சகிக்கவேண்டும் என்பதே அப்போஸ்தலர் வலியுறுத்தும் கருத்து. பூமிக்குரிய போர்வீரர்கள் நீண்ட தூரம் தண்ணீரிலும், சேற்றிலும் மிதிப்பட்டு நடக்கவும், களைப்படையச்செய்யும் ராணுவ அணிவகுப்பினை செய்யவும் கடமைப்பட்டுள்ளனர். சிலவேளைகளில் அன்றாட உணவு கிடைக்காமற்போகலாம், சிலசமயங்களில் வெட்டாந்தரையில் உறங்க கட்டாயப்படுத்தப்படலாம், சிலநேரங்களில், பெரிய எதிர்ப்பை நேருக்கு நேர் சந்திக்கும் யுத்தங்களாக இருக்கலாம்.

ஆகவே கிறிஸ்தவ போர்வீரன், எப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் வந்தாலும், தன் தளபதியின் வழிகாட்டுதலின்கீழ், மனப்பூர்வமாக மாத்திரமல்ல, மகிழ்ச்சியுடனும் சகிக்கிறவனாக இருக்கவேண்டும். இந்த அனுபவங்கள் தனக்கு நித்திய கனமகிமையை உண்டாக்க வழிநடத்தும் என்று அறிந்து, கர்த்தருடைய இந்த ராணுவத்தில் நுழைய தான் அனுமதிக்கப்பட்டதற்காக சந்தோஷப்படவேண்டும். கிறிஸ்தவன் அடையும் இந்த பல்வேறு கடின அனுபவங்கள் அவனது நன்மைக்காக வடிவமைக்கப்பட்டவையாதலால், அவன் நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக்கொள்ளவும், இராஜ்யத்தில் தன் மீட்பரோடு பங்குபெறவும் அனுகூலமடையச் செய்யும்.

R 5404

**தூய்மையற்ற நடத்தையின் ஒரு வடிவம்,
கவனக்குறைவான வாழ்க்கை
CARELESS LIVING A FORM OF
PROFANITY**

“உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்காதிருப்பாயாக” - யாத் 20:7.

கர்த்தர் உலகத்துடன் தொடர்புகொண்டிராததால் இந்தக் கட்டளை புறஜாதியாருக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. இது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை மூலம் தேவனுடைய உறவுக்குள் வந்திருக்கிற யூத ஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. யூதரில் அநேகர் பத்து கட்டளைகளை வெளிப்படையாக கடைப்பிடிப்பதற்கு மிகவும் கடினமாக முயற்சித்தார்கள் என்று நம்புவதற்கு ஒவ்வொரு காரணத்தையும் நாம் கொண்டுள்ளோம். பத்துக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கும்போது ஜீவனும், கடைப்பிடிக்கத் தவறுவது மரணத்தையும் வருவிக்கும். அவர்களுடைய பெருமுயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வியடைந்து, அவர்கள் தொடர்ந்து மரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் – ரோமர் 7:10.

நம்முடைய ஆதாரவசனத்தின் இக் கட்டளையைக் கடைப்பிடிக்க அநேகர் பெருமுயற்சி செய்தபோதிலும், பரிசுத்த பவுல் இவர்களைப் பற்றி அறிவிக்கையில், தேவனுடைய நாமம் புறஜாதிகளின் மத்தியில் அவர்களால் தூஷிக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறார்(ரோம2:24), அதிக அளவு தூஷிக்கப்பட்டது என்பது அப்போஸ்தலரின் கருத்து என்று நாம் கருதுகிறோம். தேவதூஷணம் யூதர்கள் மத்தியில் பயங்கரமான அச்சம் தருகிற காரியமாயிருந்தது. தன் சொந்த பிள்ளை தேவதூஷணம் செய்ததை கேள்விப்பட்ட பெற்றோர், அவன் அப்படி செய்ததற்காக அவனை கல்லாலெறிந்து கொல்லப்படவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. யூதர்கள் மத்தியில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த வாழ்க்கை முறை, உண்மையில் உலகத்திற்கு முன்பாக தேவனுடைய நாமத்தை தூஷிப்பதாக இருந்தது என்று அப்போஸ்தலர் அர்த்தப்படுத்துவதாக நாம் கருதுகிறோம். அவர்கள் அறிவிக்கப்பட்டபடி தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தனர். தெய்வீக அறிவுரை, தெய்வீகப் பாதுகாப்பு, தெய்வீக அங்கீகாரத்தின் கீழிருந்த நிலையில், அவர்கள் தேவனுக்கு அவமரியாதையான காரியங்களை செய்தனர். அவர்கள் அவருடைய நாமத்தை தூஷணம் செய்தனர்.

பத்துக் கட்டளைகள் சபைக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்றபோதிலும், அதன் ஒவ்வொரு சிறப்பம்சமும் ஒரு கட்டளையாயிருக்கிறது. நம்முடைய அர்ப்பணிப்பின் சிறப்பியல்பின் மூலம், நாம் அவருடைய வார்த்தையின் வெறும் எழுத்துக்களையும் தாண்டி, தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்துகொள்ள நாடுவதற்கு கட்டப்பட்டிருக்கிறோம். இதனால் சபை நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்கீழ் இல்லை என்றபோதிலும், பத்துக்கட்டளைகளின் பொதுவான அறிவுரைக்குள்ளாக நாம் இருக்கிறோம். எனவே, “மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி(நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான பொருள்) நிறைவேறுகிறது” – ரோமர் 8:4.

தேவனுடைய எந்த உண்மையான பிள்ளையும், அர்ப்பணிக்கப்பட்ட எந்த கிறிஸ்துவின் பின்னடியாரும், பிதாவின் நாமத்தை வீணிலே வழங்குவதற்கான விருப்பம் உடையவராக இருக்கக்கூடும் என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. இதனால் இந்த கட்டளையின் வெளிப்படையான அர்த்தம் நமக்குப் பொருந்தாது. தேவனுடைய பிள்ளைகளானதிலிருந்து அவருடைய ஆவியை பெற்றதிலிருந்து, தேவனுடைய நாமத்தை இழிவுபடுத்த விரும்புவது நமக்கு தூரமான, விலக்கப்பட்ட காரியமாக இருக்கும். ஆனால் புறஜாதிகள் மத்தியில் தேவனுடைய நாமத்தை யூதர்கள் கவனக்குறைவான ஜீவியத்தினால் இழிவுபடுத்தியதைப்போல, கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் கவனக்குறைவான ஜீவியத்தால் அவருடைய நாமத்தை இழிவுபடுத்தும் மாபெரும் அபாயம் இருக்கிறது. வேதத்தில் இது ஆபத்தானதாக சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

நம் கர்த்தர் தம் இரண்டாம் வருகையில் வந்திருக்கும்போது வாழ்கின்ற இருக்கிற சிலரைப்பற்றி பேசுகையில், “கர்த்தாவே, கர்த்தாவே! உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் தூரத்தினோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம் அல்லவா? என்பார்கள். அதற்கு, “நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை” என்று அவர் சொல்லுவார். அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே வஞ்சித்துக் கொள்கிறார்கள்(மத் 7:21-23). அவர்கள் ஆட்டுமந்தையின் கதவு வழியாக வராதவர்களும், ஒருபோதும் கர்த்தரால் தம்முடைய ஆடுகளாக அங்கீகரிக்கப்படாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் மத்தியிலும் மனிதர்களை நேசிக்கும் பண்புடையவர்களும், சீர்திருத்த வேலைகளை செய்கிறவர்களும் இருப்பார்கள்.

ஆனால் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தின் மூலமாக, அவரே ஆளுகை செய்கிற ஆயிரவருடங்களே, தேவன் உண்மையான சீர்திருத்த வேலையை தொடங்கிவைக்கும் காலமாயிருக்கும். தற்போது கர்த்தர் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்கள் மூலமாக அவருடைய ஜனங்களின் இருதயங்களில் கிரியைசெய்து, இந்த வாக்குத்தத்தங்களினால் உந்தப்பட்டு, அதைப் பயிற்சிசெய்துகொண்டிருக்கிற ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். இவ்வாறு தேவன் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தில் அவரோடு உடன் சுதந்திரர்களாக இருக்க ஒரு சிறு மந்தையை விசேஷித்த ஜனங்களை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

நாம் அவருடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்காதிருப்போமாக

இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து பார்க்கும்போது, தேவனுடைய எல்லா ஜனங்களும் அவருடைய ஜனங்களாக, அவருடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம்

என்று அறிவிக்கும்போது ... அதாவது, இயேசுவின் பின்னடியார்களாக இருக்கிறோம் என்றும், தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்றும் அழைத்துக் கொள்ளும்போது, அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தை வீணாக எடுக்காதபடி மிக அதிகமாக தங்களைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக்கொள்கிற அநேகர், எல்லா இடத்திலும் கிறிஸ்தவர்களின் நாமத்தை எடுக்காமல் இருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். யார் உண்மையில் அவருடைய சீஷராக ஆகியிருக்கிறார்களோ அவர்கள் மாத்திரமே கிறிஸ்துவின் நாமத்தை முறையாக எடுத்துக்கொள்ள இயலும். தன் சிலுவையை எடுத்து அவரை பின்பற்றுகிற ஒரே நிபந்தனையின் கீழ், எவரும் அவரது சீஷராகி, தன்னுடைய ஜீவியத்தையும், சித்தத்தையும் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும்.

இந்தக் கட்டளை ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்றாலும், இதன் ஆவி எப்படி நமக்குப் பொருந்துகிறது என்பதை நாம் கவனமாகப் பார்க்கவேண்டும். நாம் கிறிஸ்துவின் நாமத்தை நம்முடைய நாமமாக எடுத்துள்ளோம். நாம் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாக இருக்கிறதாக வெளிப்படையாக கூறுகிறோம். இதனால் தலையின் பரிசுத்த நாமம் அவருடைய சரீரத்தின் எல்லா அங்கங்களையும் சார்ந்ததாயுள்ளது. மணவாளனின் மதிப்பிற்குரிய நாமம், அவருக்கு மனைவியாகும்படி நியமிக்கப்பட்டவர்களை சார்ந்ததாயிருக்கிறது. நமக்கு நாமே எப்பேர்ப்பட்ட எச்சரிப்புணர்வை கொடுக்கவேண்டியுள்ளது! ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அந்த நாமத்தை நாம் வீணிலே வழங்கியிருக்கவில்லை என்று நாம் காண்பது எத்தனை பொருத்தமாயிருக்கும். இந்த உலகத்தில் அவருடைய பிரதிநிதிகளாக, தூதுவர்களாக இருக்கிற நம்முடைய ஸ்தானத்தின் பெருமதிப்பு, மேன்மை, பொறுப்பு ஆகியவற்றை நாம் மதித்துப் போற்றவேண்டும். எனவே நாம் விழிப்புடன் நடந்து, அந்த பரிசுத்தமான நாமத்துக்கு அவமதிப்பை கொண்டுவராதபடி உள்ளார்வமிக்க கவனம் எடுப்போமாக. மாறாக, நம்முடைய ஒவ்வொரு சிந்தையிலும் வார்த்தையிலும் செயலிலும் அந்த நாமத்தை நாம் கணப்படுத்துவோம்.

“நீங்கள் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கையும் தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்”. “உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் உங்கள் நடக்கைகள் எல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள். நான் பரிசுத்தர், ஆகையால் நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதே” – 2பேதுரு3:11 ; 1பேதுரு1:15,16.

R 5405

ஓய்வு நாளின்போது சட்டத்துக்கு இசைவாயிருத்தல்

LAWFUL ON THE SABBATH

“மனுஷன் ஓய்வு நாளுக்காக உண்டாக்கப்படவில்லை, ஓய்வு நாள் மனுஷனுக்காக உண்டாக்கப்பட்டது” – மாற்கு 2:27.

கிறிஸ்தவ ஜனங்களிடையே ஓய்வுநாளைக் குறித்து அதிக குழப்பம் மேலோங்கியிருக்கிறது. நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் சபாவ இஸ்ரவேலருக்கான தேவ ஏற்பாடுகளும், இயேசுவின் பின்னடியார்களுக்கான தேவ ஏற்பாடுகளும் முற்றிலும் மாறுபட்டவை என்று வெகுசிலரே உணர்ந்திருக்கின்றனர் என்பதே இந்த குழப்பங்களின் மத்தியில், பயன்தருகிற ஒரே ஆதாரமாயுள்ளது. இந்த உடன்படிக்கையின் கீழான அனைத்து முன்னடையாளமாயிருந்து, கிறிஸ்தவர்களுக்கு விலையேறப்பெற்ற பாடத்தைக் கொடுக்கின்றது. ஆனால் முன்னடையாளத்துக்கான நிஜத்தைப் பொருத்திப் பார்ப்பதில் தவறுவது, நம்சிந்தையில் குழப்பம் ஏற்படுவதோடு, நிஜத்தின் அழகையும், அதன் வலிமையையும் இழக்க நேரிடுகிறது.

யூதருக்கு பிரமாணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்பு, ஓய்வு நாள் இருந்ததில்லை. விதிவிலக்காக, ஓய்வு என்பது இளைப்பாறுதலைக் குறிக்கிற வார்த்தையாக மட்டுமே இருந்தது. மேலும் சிருஷ்டிப்பின் வாரத்தில் ஏழாம் மாபெரும் நாளில் அல்லது காலப்பகுதியில், தேவன் ஓய்வெடுத்தார் என்று நமக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. தேவனோடு நடந்த ஏனோக்கு, தேவனுடைய சிநேகிதனாகிய ஆபிரகாம் மற்றும் மற்றவர்கள் கர்த்தருக்கு பிரியமாய் நடந்தார்கள். இவர்கள் ஓய்வுநாளைக் குறித்து ஒன்றும் அறியாதவர்கள். ஒப்புரவாக்கும் நாளையும் அதன் பலிகளையும் குறித்தும் அல்லது, இஸ்ரவேலின் நியாயப்பிரமாணம் சம்பந்தமான மற்ற விஷயங்களையும் அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

மோசேயின் கீழ், ஊழியவீட்டாராக இஸ்ரவேலர்கள் இருந்ததாக அப்போஸ்தலர் பவுல் விவரிக்கிறார், ஆனால் சபையோ, கிறிஸ்துவின் கீழாக, வீட்டின் புத்திரர்களாக இருக்கின்றனர்(எபி3:1). வீட்டின் புத்திரரோடு செயல்தொடர்புகொள்ளும் தேவனுடைய முறையானது, மிகப்பொருத்தமாய் இருந்து, வீட்டின் ஊழியக்காரரோடு செயல்தொடர்புகொள்ளும் முறைமைகளோடு வேறுபட்டதாய் இருக்கிறது. ஏன் அல்லது எதற்காக என்று விளக்கமளிக்காமல், ஊழியர்களுக்கு கட்டளைகள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் தேவன் நம்மிடத்தில் புத்திரர்களோடு தொடர்பு கொள்வதுபோல தொடர்பு-

வைக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலர் விளக்குகிறார். பரலோகத்தந்தை உண்மை கிறிஸ்தவனுக்கு தம் திட்டங்களையும் தம் நோக்கங்களையும் தம் ஏற்பாடுகளையும் அறியப்பண்ணுகிறார். எதற்காகவெனில், அவரது புத்திரர்கள் அவரது ஆவியைப்பெற்று, கட்டளை கொடுத்திருப்பதால் அல்ல மாறாக, பிதாவின் சித்தம் செய்வதில் மகிழ்ச்சியுற்று, சுயத்தைப் பலிசெலுத்துதல் மூலம் கீழ்ப்படிந்து, இத்திட்டங்களுக்குள் ஒத்துணர்வோடு நுழைவதற்காகவே.

இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் யூதர்கள், மேலும், இயேசு அவரது மரணத்தின் மூலமாக, “விசுவாசிக்கிற எவனுக்கும் நீதியுண்டாகும்படி, நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவாகஆகும் நேரம்வரை, அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் கடமைப்பொறுப்பின் கீழிருந்தனர். அந்நேரத்திலிருந்து, இயேசுவின் பின்னடியார்கள் யூதரது பிரமாணத்துக்கு கட்டுப்பட்டவர்களல்ல. அவர்கள் பத்துக் கட்டளைகளின் பேரில் பிரியமாயிருந்தனர், ஏனெனில் அந்தக் கட்டளைகள் தேவசித்தத்தை வெளிப்புவழியில் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. தேவபுத்திரர் அனைவரும் தேவசித்தத்தை அறிய ஆர்வமாயிருந்து, தாமாக முன்வந்து அதை செய்கின்றனர். ஆனால் கொலை செய்யாதே, களவு செய்யாதே என்று தேவன் புத்திரவீட்டாருக்கு முகவரியிட்டு கூறவில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் நிச்சயமாக பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் கொலைசெய்யவோ களவாடவோ விரும்பமாட்டார்கள்.

தேவவீட்டின் புத்திரர்களோடு வீட்டின் தலையாகிய கிறிஸ்துமூலம் செயல்பெறும்படிவதற்கு ஒரு புதிய பிரமாணம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரமாணம் முன்பு அடையாளமாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட மோசேயின் பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் அதிக அர்த்தமுடையதாயும், எல்லாவிதத்திலும் புரிந்துகொள்ளும் விதமாகவும் உள்ளது. அது அன்பின் பிரமாணமேயாகும். “அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது” என்று அப்போஸ்தலர் அறிவித்திருக்கிறார். அன்பு என்ற ஒரே சொல்லில் அந்தப் பிரமாணத்தைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். அந்த அன்பு தேவனை எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் நேசிப்பதும், நம் உடன் சகோதரரை நேசிப்பதுமாகும். இறுதியாக இயேசு பிரகடனப்படுத்தியவாறு; “ஒரு புதிய கட்டளையை நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; நான் உங்களை நேசித்ததுபோல், நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு கூறுங்கள்”. ஒருவர் மற்றவர்க்காக நம் ஜீவனை கையளித்திருக்கிற நம்மிடத்தில் அவர் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்.

ஏழாம் நாள் – முதலாம் நாள்

கவிசேஷயுகத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் இயேசுவின் பின்னடியார்கள் வாரத்தின் முதலாம் நாள் சந்திக்கத்

தொடங்கினர். இயேசு அந்நாளில் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து, அதே நாளில் பலதடவை தம் சீஷருக்கு காட்சியளித்தார் என்ற உண்மையில், அந்த வழக்கத்தின் தொடக்கம் இருந்தது வெளிப்படையான நிஜமான ஒன்று. மேலும் அடுத்தவாரம் முதலாம் நாளிலும் அவர் மீண்டும் காட்சியளித்தார். ஆகவே வாரத்தின் முதலாம் நாளில் சீஷர்களுக்கிடையேயான ஐக்கியம் வழக்கமாயிற்று. இந்நாளில் கூடுவது கர்த்தரால் கட்டளையிடப்படவில்லை, மாறாக, தங்கள் குருவை நினைவுகூறும் அவர்களது விருப்பத்தின்படியும், ஒருவருக்கொருவர் ஐக்கியம் கொள்ளவும் இவ்வாறு துவங்கப்பட்டது. ஒருவேளை அவர்கள் ஓய்வநாளையும், அதேபோல் முதல் நாளையும் குறிப்பிட்டகாலம் அனுசரிக்க தீர்மானித்திருக்கலாம். மோசேயையும் அவரது பிரமாணத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் முற்றிலுமாக கடந்துசென்று, இயேசுவின் தலைமையின் கீழும், அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழும் இருப்பதைப் புரிந்துகொள்வதில் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி சிரமம் அடைந்தனர். கிறிஸ்து உண்டாக்கின சுயாதீன நிலைமை உண்மையானது.

கிறிஸ்தவர்கள் தற்பொழுது வாரத்தின் முதலாம் நாளுக்கு சாதகமாக, 7ம் நாளைக் கடைப்பிடிப்பதை விட்டுவிட்டபோதிலும், தேவன் இந்த மாற்றத்துக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார் என்று அநேகர் தவறுதலாக சிந்திக்கின்றனர். ஆனால் அப்படியல்ல; கிறிஸ்தவன் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு உட்பட்டவனல்ல, கிருபைக்கு உட்பட்டவன். ஆதிகால கிறிஸ்தவர்கள் முதலாம் நாளில் ஒன்றிணைந்து சந்தித்துக்கொண்டது சிலாக்கியமாக அமைந்தது, ஆனால் அது தேவனுடைய அறிவுறுத்தலின்படி நடைபெற்றதல்ல. இப்போதும் அப்படியாகவே இருக்கிறது, இனியும் கூட சிலருக்கு அவ்வாறே இருக்கும். பரலோகத்தகப்பனின் வார்த்தையை கற்பதற்கும், தங்கள் இருதயங்களில் அவருக்கு ஆராதனை செலுத்தவும், அவரைத் தொழுதுகொள்ளவும், உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றிணைந்து ஐக்கியங் கொள்வதற்கு அதிக வாய்ப்புக்கள் பெற்றிருப்பதில்லை.

மனித சட்டங்களாலும், தவறான கருத்துக்களாலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டபோதிலும், வாரத்தின் ஒரு நாள் விசேஷித்தவிதமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டதற்காக, உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அந்தநாளில் குறிப்பாக, அவர்களால் அதிகமாக ஜெபத்துக்கும், தொழுதுகொள்ளவும், துதிப்பதற்கும், வேதாகம கல்விக்கும், நற்கிரியைகளுக்கும் தங்களை கொடுக்க முடியும். வாரத்துக்கு இரண்டு ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் அல்லது அதற்கு மேலாக அனுமதிக்கும்படி, தங்கள் பூமிக்குரிய நடவடிக்கைகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுமானால், கர்த்தருடைய ஜனங்களில் அநேகர் மகிழ்ச்சியடைவர். ஆனால் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில்

முறையான குதூகலம் அடைய வேண்டுமானால், உடன்படிக்கை செய்த கர்த்தருடைய ஜனங்கள், தற்போது செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கும் தவறான கருத்துக்களிலிருந்து விடுவிக்கப்படவேண்டும்.

இளைப்பாறுதலாகிய ஓய்வு நாள்

இஸ்ரவேலரது பிரமாணம் இரண்டு ஓய்வு நாட்களை உடையது. முதலாவது, ஒவ்வொரு ஏழாம் வருடமாக இருந்து, அதன் பன்மடங்காகிய 50ம் வருடத்தில் நிறைவடைகிறது. இந்த 50ம்வருடம் யூபிலி வருடமாகவும், முழுமையாக விடுவிக்கப்படுதலையும் உள்ளடக்கியது. மற்றொன்று, ஒவ்வொரு 7ம் நாள், அதன் பெருக்குத் தொகை மூலம் நிறைவேறும் 50ம் நாள் – அதாவது, பெந்தெகொஸ்தே நாள். முன்னடையாளமாகக் கூறப்பட்ட இந்நாளில், தேவ ஜனங்கள் தற்போதுகூட இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறார்கள்.

இந்த இரண்டையும் குறித்து அப்போஸ்தலர் எபிரேயர் 4:1-11இல் குறிப்பிடுகிறார். நிஜமான இஸ்ரவேலர்கள் அனுபவிக்கின்ற இருதய சமாதானத்திலும், இளைப்பாறுதலிலும் அந்த ஓய்வுநாளின் நிறைவேறுதல் இருந்தது. அவர்களுக்கு இது ஒரு நிலையான ஓய்வாக இருக்கிறது. அவர்கள் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறார்கள். அங்கே தேவ சமாதானம் தங்கள் இருதயங்களை ஆளுகை செய்யும் இடத்தை அவர்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். தங்களது எல்லா நம்பிக்கைகளையும் தேவன்பேரில் வைத்து, எவ்வகையான கிரியை செய்வதாயிருந்தாலும் அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, தங்கள் சொந்தக் கிரியைகளிலிருந்து இளைப்பாறுகிறார்கள். ஓய்வுநாளை ஆசரிப்பது அல்லது மற்ற எதுவாயிருந்தாலும், எல்லோருக்கும் தேவையான உதவியை, இயேசுவைக்கொண்டு செய்த தேவனுடைய ஏற்பாட்டை அவர்கள் கண்டு, அவர்கள், “அவருக்குள் முழுமையடையும்படிக்கு” இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறார்கள். இந்த இளைப்பாறுதல் அல்லது சமாதானம், எந்த மனிதனாலும் அவர்களிடமிருந்து எடுக்கப்படமுடியாதது. தேவனில், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான விகவாசத்தில் அவர்கள் நிலைத்து நிற்கும்வரை இந்த சமாதானம் அல்லது இளைப்பாறுதல் அவர்களுக்குரியவை.

ஆனால் அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காண்பிக்கிறபடி, “தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு இளைப்பாறுகிற காலம் இனி வருகிறதாயிருக்கிறது”. வருங்காலத்துக்குரிய இளைப்பாறுதலாயுள்ளது. சபையானது தங்கள் உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றத்தை அனுபவிக்கும்போது, அந்த இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும். அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் இரட்சகர்போல் மாற்றப்பட்டு, தங்கள் கர்த்தருடைய மகிழ்ச்சிகளுக்குள் பிரவேசிப்பார்கள். அது முழுமையான இளைப்பாறுதலாக இருக்கும். பொதுவாக

உலகத்தின் ஜனங்களைப் பொறுத்தவரை, மாபெரும் மேசியாவின் ஆயிரவருட ஆளுகை அவர்களுக்கு ஓய்வுநாளாக(sabbath) இருக்கப்போகிறது. வசனங்களின் உட்கருத்துப்படி, அதில் அவர்கள் பரிபூரணத்தை அடையும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்று, தேவனோடு இசைவாகும் நிலையை அடைந்து, இவ்வாறு இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பார்கள்.

இயேசு தம் அற்புதங்களில் அநேகமானவற்றை ஓய்வுநாட்களில் செய்திருந்தார். மாபெரும் ஓய்வுநாளாகிய ஆயிரவருட நாளின் உண்மையை வலியுறுத்தும் விதமாகவே இவ்வாறு செய்தார் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. இந்த ஆயிரவருட நாள் என்பது பூமியின் வரலாற்றில் 7ம் ஆயிரமாண்டு நாளாகும். இதுவே அவரது இராஜ்யத்தின் காலமாக இருக்கப்போகிறது. ஆதாமுக்குள் இழந்த அனைத்தையும் கல்வாரியில் மீட்டிருந்து, மனுக்குலம் முழுவதும் பாவம், நோய், துக்கம், வலி இவைகளில் அகப்பட்டதிலிருந்து குணப்படுத்தப்படும் சிலாக்கியம் பெற்று, மனித சபாவத்தின் பூரணத்துக்கு கொண்டுவரப்படுவார்கள்.

ஓய்வுநாளின்போது நன்மை செய்தல்

இயேசு மாம்சத்தின்படி யூதராயிருந்தபடியால், யூதருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் எல்லாக் கட்டளைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டிருந்தார். அதன் காரணமாக, அந்தப் பிரமாணத்துக்கு முரண்பாடாக அவரால் எதுவும் செய்யக்கூடாது. அதை அவரால் ஒதுக்கக்-கூடாமலிருந்ததுடன், யூதருக்கு ஓய்வுநாளின் உண்மை அர்த்தத்தை விளக்கவும் முடியாதிருந்தது. இவை அனைத்தும் பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப்பிறகு, ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டபின், பரிசுத்த ஆவியின் அறிவுறுத்தலின்கீழ், பின்னாளில் நிகழ்விருந்தது.

“ஜென்ம சபாவ மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான், அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவை –களானதால் அவைகளை அறியவுமாட்டான்(1கொரி2:14).

ஆனால் பரிசேயர் வேதபாரகர் மற்றும் ரபிமார்களது போதனைகள் மூலமாக அச்சங்கொண்டிருந்து, நியாயப் பிரமாணத்தைத் தவறாகப் புரிந்திருந்தவைகளில் சிலவற்றை அவரால் சரிப்படுத்த முடிந்தது.

இவர்கள் சில காரியங்களில் நியாயப்-பிரமாணத்தின் எழுத்துக்களை பகட்டுக்காக மிகைப்படுத்திக் காண்பித்து, அதன் ஆவியை முற்றிலுமாக புறக்கணித்தனர். இயேசுவின் சீஷர்கள் கோதுமை வயல்வெளியின் வழியாக கடந்துபோனபோது, சில கோதுமை மணிகளை கையில் எடுத்து, உண்பதற்கு முன்பாக, அதன் உமியை நீக்கினர். அவர்கள் ஓய்வு நாளை மீறுகிறார்கள் என்று பரிசேயர் குற்றஞ்சாட்டினர். இயேசுவோ

நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலக்கருத்து இதுவல்ல என்று அவர்களிடம் எடுத்துரைத்தார். எந்த நன்மையையும் அல்லது அத்தியாவசியமான பணியையும் தடை பண்ணுவதற்காக இது ஏற்படுத்தப்படாமல், ஜனங்களுடைய நலனுக்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டது. வேதபாரகருடைய கூற்றுப்படி, கடிக்கும் தெள்ளுப்பூச்சையை ஓய்வுநாளில் தேடுவது பாவமாயிருக்கும், ஏனெனில் இது வேட்டையாடுவதற்குச் சமானம் என்கின்றனர். இவ்வாறு தேவனுடைய நேரிய நியாயமான பிரமாணத்தை பல்வேறு வழிகளில் முரண்பாடானதாக வெளிப்படுத்தினர். குறிப்பாக அற்ப விஷயங்களில் கண்ணோக்கமாயிந்து, நியாயப்பிரமாணத்தின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரியங்களில் – அவைகளில் அடங்கியுள்ள நியாயம், அன்பு, இரக்கத்தை அவர்கள் புறக்கணித்தனர்.

இப்பாடலில் ஓய்வுநாளில் குணப்படுத்தின இரண்டு சம்பவங்களை நாம் பார்க்க இருக்கிறோம். பதினெட்டு வருஷமாய்ப் பலவீனப்படுத்தும் ஆவியைக் கொண்ட ஒரு ஸ்திரீ, எவ்வளவும் நிமிரக்கூடாத கூனியாயிருந்தாள். இயேசு அவளது அடிமைத் தனத்திலிருந்து ஓய்வுநாளில் விடுதலையாக்கினார். அவர் தம் கைகளை அவள்மேல் வைத்து, “உன் பலவீனத்தினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டாய்” என்றார். உடனே அவள் நிமிர்ந்து தேவனை மகிமைப்படுத்தினாள். ஆனால் ஜெப ஆலயத் தலைவன் கோபமடைந்து, ஜனங்களை நோக்கி; வேலைசெய்கிறதற்கு ஆறு நாள் உண்டே, அந்த நாட்களிலே நீங்கள் வந்து சொஸ்தமாக்கிக் கொள்ளுங்கள், ஓய்வுநாளிலே அப்படிச் செய்யலாகாது என்றான்” (லூக் 13:11-14).

இயேசுவை விசேஷமாகக் கடிந்துகொள்ளும் நோக்கத்திலேயே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. அதாவது, அவர் பரிசுத்தரல்ல, மேலும் ஓய்வுநாளை கவனமாக அவர் ஆசரிப்பதற்கு பதிலாக நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறார் என்று அறிவுறுத்தும் நோக்கிலேயே இவ்வாறு பேசப்பட்டது. ஆனால் இயேசுவோ மறுமொழியாக, “மாயக்காரனே உங்களில் எவனும் ஓய்வுநாளில் தன் எருதையாவது, தன் கழுதையையாவது தொழுவத்திலிருந்து அவிழ்த்துக் கொண்டுபோய், அதற்குத் தண்ணீர் காட்டுகிறதில்லையா? இதோ, சாத்தான் பதினெட்டு வருஷமாய்க் கட்டியிருந்த ஆபிரகாமின் குமாரத்தியாகிய இவளை ஓய்வுநாளில் இந்தக் கட்டிலிருந்து அவிழ்த்துவிட வேண்டியதில்லையா? என்றார்” (லூக் 13:15,16). அவரை விரோதித்திருந்த அனைவரும், அவர் அப்படிச் சொன்னபோது வெட்கப்பட்டார்கள்.

மற்றொரு சம்பவம், நீர்க்கோவை வியாதியால் துன்பப்பட்டிருந்த ஒரு மனிதனை இயேசு கண்டார், நியாயசாஸ்திரிகளையும் பரிசேயரையும் பார்த்து, அவர்களது மனப்பான்மையை அறிந்தவராய், “ஓய்வுநாளிலே சொஸ்தமாக்குகிறது நியாயமா என்று கேட்டார்”. அதற்கு

அவர்கள் பேசாமலிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர், நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த அவனை அழைத்து சொஸ்தமாக்கி அனுப்பிவிட்டபிறகு, குற்றம் கண்டுபிடிப்போரை நோக்கி, “உங்களில் ஒருவனுடைய கழுதையாவது எருதாவது ஓய்வுநாளில் தூரவிலே விழுந்தால் அவன் அதை உடனே தூக்கிவிடானோ? என்றார். அதற்கு உத்தரவு சொல்ல அவர்களால் கூடாமற்போயிற்று (லூக் 14:1-6).

ஓய்வுநாளைக் குறித்து, ஒரு பொருத்தமான புரிந்துகொள்ளுதலையும், தம் ஜனத்துக்கென இளைப்பாறுதலையும் தேவன் ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார். இது ஒரு மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதம். “விசுவாசித்தவர்களாகிய நாமோ அந்த இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்கிறோம்” இது நிரந்தரமான இளைப்பாறுதல், என்றென்றைக்குமுள்ள ஓய்வுநாள். விசுவாசிக்கிற நாம் எல்லோரும் விசேஷ வாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருப்பதில் மகிழ்ச்சியடைந்து, கர்த்தருடைய நாமத்தில் ஒன்றிணைந்து, தங்களை ஒப்புக்கொடுத்து, அவரை தொழுதுகொள்ளவும் துதிகளை ஏறெடுக்கவும், வேதவாக்கியங்களைக் கற்கவும், சகோதர ஐக்கியத்திலும் ஈடுபடவேண்டும். எந்த நாள் என்று பொருட்படுத்தாமல், அப்போஸ்தலர் நமக்கு அறிவுறுத்துவதுபோல; சபைகூடிவருதலை சிலர் விட்டுவிடுகிறதுபோல் நாம் விட்டுவிடாதபடி, நாளானது சமீபித்துவருவதை எவ்வளவாய்க் காண்கிறோமோ, அவ்வளவு அதிகமாக புத்தி சொல்லக்கூடவோம். மகிமை நிறைந்த மேசியாவின் இராஜ்யத்தின் நாள் நெருங்கி வருகிறது, இரவு மற்றும் காரிருளின் நிழல்கள், அறியாமை, மூடப்பழக்கவழக்கங்கள் அகன்று போகிறது – எபிரேயர் 10:25.

R 5408

சுவாரஸ்யமான கேள்விகள் INTERESTING QUESTIONS

1. இயேசுவை, தர்க்கசைச் சேர்ந்த சவுல் எப்படி தரிசித்தார்?

கேள்வி :- “எல்லோருக்கும் பின்பு, அகாலப் பிறவிபோன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்” – 1கொரிந் 15:8. இயேசு பரலோகத்தில் இருந்திருப்பாரானால், இந்த யுகமுடிவுவரை அங்கேயே தொடர்ந்து இருப்பாரானால், எப்படி தர்க்கசைச் சேர்ந்த சவுலால் அவரைப் பார்த்திருக்கமுடியும்?

பதில் :- யூதாஸூக்கு பதிலாக சவுல் 12வது அப்போஸ்தலராகும் வாய்ப்பைப் பெற கர்த்தர் வடிவமைத்திருந்தார். ஒரு அப்போஸ்தலராக இருக்க வேண்டுமென்றால், அவர் நம் கர்த்தருடைய உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து சாட்சியளிப்பவராக இருக்கவேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. ஆகவே மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைக் குறித்த

உண்மையை நேரடி சாட்சியமாக, தர்க்கசைச் சார்ந்த சவுல் செயல்விளக்கம் கொடுக்கும்படி நேர்ந்தது. அவரே தம்மைக் குறித்து கூறும்போது; இயேசு ஒரு சமயத்தில் 500 பேருக்கு மேற்பட்டோர்க்கு தரிசனமாக தம்மைக் காண்பித்ததை விளக்கமாகக் கூறினபிறகு, பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார்; “எல்லோருக்கும் பின்பு, அகாலப் பிறவிபோன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்”.

இயேசுவை தரிசிக்கும்படி சவுலுக்கு சக்தி கொடுத்து, நிகழ்த்தப்பட்ட அற்புதத்தில் அவரது கண்கள் காப்பாற்றப்பட்ட முடியாமற்போனது. இயேசு ஒரு மாமச ஜீவியாக இருந்திருப்பாரானால், சவுலின் கண்கள் பாதிக்கப்படாமல் தப்பியிருக்கும். ஆனால் உண்மை என்னவெனில், மறைக்கப்படாத கண்களால் அவர் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டார்(ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியை மாமசீகக் கண்களால் காண்பது, இயற்கை விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டதல்ல) என்பதால், கர்த்தரைக் காணக்கூடிய ஏதோ வல்லமை அற்புதமாக பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே தடயமாகும்.

இயேசு இவ்வலகைவிட்டு கடந்துசென்றபிறகு, இந்த யுகமுடிவுவரை வானங்கள் அவரை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதை எப்படிக்கூறமுடியுமெனில்: அவர் உலகைவிட்டுச்சென்றார், செல்லும்போது அவரது இராஜ்யம் மாபெரும் மகிமையில் ஸ்தாபிக்கப்பட, இந்த யுகமுடிவில் தாம் வரவிருப்பதாக தம் சீஷர்களிடத்தில் கூறினார். ஆனால் அவர் கூறின காலத்துக்கு முன்பாகவே சாட்சியளிக்க மாட்டார் என்று இந்த சொற்றொடரில் நமக்கு எதுவும் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. நிழலான ஒப்புரவாக்கும் நாளின் பலிகளில் இது விளக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதான ஆசாரியன் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குச் சென்று, காளையின் இரத்தத்தை பலிசெலுத்துவார், பின்பு அவர் மீண்டும் வெளியேவந்து, இரண்டாவது பலியாக வெள்ளாட்டை பலிசெலுத்துவார், அதன்பிறகு மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கு திரும்புவார்.

வலது பாரிசத்தில் உட்காருதல் - ஒரு உருவகப்படம்(Figure)

நம் கர்த்தர் இப்பூமிக்கு வந்திருந்து, மனிதரிடையே வாசம் பண்ணினார். இங்கு அவர் செய்யவேண்டிய பணிகளை நிறைவேற்றி முடித்தார். பின்பு அவர் பரத்துக்கேறி, நமது நிமித்தமாக, தம் புண்ணியத்தை (நிஜமான காளையின் இரத்தம்) பொருந்தப்பண்ணுவதற்காக, தேவ சமூகத்தில் காணப்பட்டார்(நிஜமான மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்). இந்தப் பணியை நிறைவேற்றி முடித்தபிறகு, அவரது எதிராளிகளை தம் பாதப்படியாக்கும் வரைக்கும், இராஜ்யம் அவருக்கு கொடுக்கப்படும் நேரம் வரைக்கும் உன்னதமானவரின் வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்றும் வாசிக்கிறோம். அவர் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்ற வார்த்தைகளை நேரடி அர்த்தமாக, அரியணைமீது அமர்ந்திருப்பதாகவும், இந்த யுகத்தில் செயலற்றவராக தொடர்ந்து இருந்துவந்ததாகவும் அர்த்தப்படுத்தக்கூடாது. பிதாவின் வலது பாரிசத்தில் அவர் அமர்ந்திருப்பது, மேன்மை, கண்ணியம் போன்ற நிரந்தரமான ஸ்தானங்கள்

அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை இக்கருத்து பொருள்படுத்துகிறது.

அவரது இரண்டாம் வருகையின்போது, நம் கர்த்தர், “மனுஷகுமாரன் சர்வ வல்லவருடைய வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும், வானத்தின் மேகங்கள்மீது வருவதையும் இதுமுதல் காண்பீர்கள்” என்று வேத வாக்கியங்கள் அறிவிக்கின்றன. இந்த சவிசேஷ்யகம் முழுவதும் அவர் பூமியைவிட்டுவிட்டு, ஒரு மனிதனாக மனுக்குலத்திற்கு நேரடியாக செய்யும் எல்லாப் பணியையும் விட்டுவிட்டு, இந்த யுகமுடிவுவரைக்கும் இப்பூமிக்குரிய காரியங்களிலிருந்து விலகியிருக்கிறார் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆனால் சவுலுக்கு தம்மை வெளிப்படுத்தினார், யூதாலைக் குறித்த வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேறும்படி 12வது அப்போஸ்தலராக சவுலை பவுலாக்கி, தகுதிப்படுத்தினார்(சங்109:7,8; அப்1:15-20). சவிசேஷ்யகத்தின்போது, உலகில் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை இயங்குவது, விதிவிலக்கான காரியமாகத் தோன்றுகிறது. தர்க்கசைத் சேர்ந்த சவுல், நம் கர்த்தரின் கனநேர தோற்றத்தை மாத்திரமே பெற்றார் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம்.

2. துன்பத்தில் உள்ள ஒருவருக்கு ஆலோசனை தருதல்

கேள்வி :- சிந்தையில் கட்டுந்துன்பத்தை உடைய ஒருவர் ஆலோசனைக்காக நம்மிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கும்நிலையில், பிறர்மேல் அவர் தீயன பேசுகிறார் என்று கருதி, தீயனவற்றை கேட்காமல் நாம் அதைத் தவிர்த்துவிடலாமா ?

பதில் :- சிந்தையில் கடுமீவேதனையை அனுபவிக்கும் ஒருவர், நம்மிடம் ஆலோசனைகேட்டுவரும்போது நாம் ஆலோசனை தர மறுக்கக்கூடாது. மாறாக, உபத்திரவத்திலுள்ள அவருக்கு நாம் ஆலோசனைகள் தரவேண்டும். இப்போது ஒருவேளை இக்காரியம் மற்றவர்கள் மீதான பிரதிபலிப்பாகக் கூட இருக்கலாம். “ஒருவேளை எனக்கு அந்த நபரின் பெயரையும், அவரைப் பற்றி விவரிக்காத வகையிலும், அந்தப் பிரச்சனையை நீங்கள் சொல்லமுடியும். அப்படி விவரித்தால், அந்த விளக்கத்திலிருந்து அவரை நான் அறிந்துகொள்ளமுடியும்.” என்று இவ்வாறு பாரபட்சமற்ற ஆலோசனையை கூற நம்மால் முடியும். மற்றொரு நபரும் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை நாம் கண்டோமானால், “நீங்கள் மத்தேயு 18:15ன் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றிவிட்டீர்களா ? அந்த நபரிடத்தில் பேசியிருக்கிறீர்களா ?” என்று நாம் அவரிடம் வினவலாம்.

அவர், “ஆம்” என்று பதில் கூறினாரானால், நாம் அவரிடத்தில் கேட்கலாம்! “இது எந்த தாக்கத்தையும் உண்டாக்கவில்லையா ? அவர் இன்னும் தவறு செய்வதைத் தொடர்கிறாரா ? என்ற கேள்விக்கு, தன் எதிர் தரப்பார் தற்போது தவறிழைப்பதில்லை அதேசமயம் மன்னிப்பும் கோரவில்லை என்று கூறுவாரானால், அப்போது நாம் பதிலுரையாக; “எதிர் தரப்பினர் மன்னிப்பு கேட்க நாம் எதிர் பார்க்க வேண்டியதில்லை. எதிர் தரப்பார் காயப்படுத்துவதை நிறுத்தினாலே போதுமானது, நீங்கள் சோதனையின் அழுத்தத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றதற்காக

கார்த்தருக்கு நன்றியுள்ளவராயிருங்கள்” என்று கூறலாம். அல்லது அந்த நபர்; நான் வேதவசனங்களின்படியான படியை எடுத்திருக்கிறேன் என்றும், அடுத்தவர் தொடர்ந்து காயப்படுத்தி வருவதாகவும் நம்மிடம் கூறுவாரானால், நாம் அவரிடம் கூறவேண்டியது; நீங்கள் அடுத்தபடியை எடுத்தீர்களா? இரண்டு சாட்சியங்களை உங்களோடு அழைத்துச் சென்றீர்களா? அவர் ஆம் என்று கூறுவாரானால், நாம் கொடுக்கும் ஆலோசனை முடிவை நோக்கி தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். இம்மட்டுமாக நீங்கள் சிறப்பாகச் செய்துள்ளீர்கள், அவர் இரண்டு சாட்சியங்களை கூட்டிச் சென்றிருந்ததாகவும், மத்தேயு 18:15இல் வடிவமைக்கப்பட்ட வழிமுறைகளை மிக கவனமாகப் பின்பற்றியிருந்ததாகவும் கூறினாராகில், காயமேற்படுதல் நிறுத்தப்- பட்டிருக்குமானால், நாம்; “நல்லது இதன்பிறகு நானும் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்! என்று கூறலாம். அவரை தண்டிக்க உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை, தண்டிக்கும் அதிகாரம் தேவனுக்கு மட்டுமே உரியது.

இரண்டு சாட்சியங்களைக் கூட்டிச் சென்று குற்றவாளியாக இருப்பவரிடம் சென்றேன், ஆனால் அவர் எங்களது வார்த்தைகளுக்கு செவிசாய்க்கவில்லை என்று அந்த சகோதரர் கூறுவாரானால், தவறு இன்னும் தொடர்கிறது என்று பொருளாகிறது. இப்பொழுது நாம் அவருக்கு ஆலோசனை தரவேண்டியது யாதெனில், மீண்டும் அந்த இரண்டு சாட்சியங்களிடம் சென்று, விஷயத்தை சபையாரிடத்தில் கொண்டு செல்ல ஆலோசிப்பதுதான். சபையாரிடத்தில் செல்கையில், அந்த இரு சாட்சியங்களில் ஒருவர் மூப்பராக இருக்க முன்னுரிமை தரவேண்டும். அவர்கள் முதலாவது மூப்பர்களிடத்திற்கு செல்லவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அவர்களிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்தமுடியாதவர்களாக மூப்பர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்கள் மூப்பர்ஸ்தானத்துக்கு பொருத்தமற்றவர்கள். சபையின் முன்பாக இவ்விஷயத்தைக் கொண்டு செல்கையில், ஒருவர் மூப்பராக இருந்தால் பொருத்தமுடையதாய் இருக்கும். அதுவரைக்கும், இந்த வழக்கு இந்த இரண்டு சாட்சிகளுக்கு வெளியில் விவாதிக்கப்படக்கூடாது.

3. முக மலர்ச்சியுடன் கொடுப்பவனை கார்த்தர் நேசிக்கிறார்

கேள்வி :- “உங்களில் அவனவன் வாரத்தின் முதல்நாள்தோறும் தன்தன் வரவுக்குத் தக்கதாக எதையாகிலும் தன்னிடத்திலே சேர்த்துவைக்கக் கடவன்” – 1கொரிந்16:2. இந்த உத்தரவு கார்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் பொருந்துமா?

பதில் :- இந்தக் கொள்கை அனைவருக்கும் பொருந்தும் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆயினும் இது ஒரு பிரமாணம் அல்ல. சபைக்கு அப்போஸ்தலர் பிரமாணங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. பிரமாணங்களை ஏற்படுத்தும் அதிகாரத்தை அவர் பெற்றிருக்கவில்லை. கார்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லோரும் தங்கள் சொந்த

கடமையை தரித்திருந்து, அவர்கள் கார்த்தருக்கு பலிசெலுத்தியிருந்த காரியங்களை உபயோகிக்கவேண்டும் என்று அப்பவல் போதித்தார்.

தேவனுடைய கட்டளைகள் எப்படி மதிப்பிடப்படவேண்டுமெனில், பலிசெலுத்தும் விஷயமாக அல்ல, மாறாக கீழ்ப்படிதலை காண்பிக்கும் நோக்கில் இருக்கவேண்டும். யூதருடைய பிரமாணத்தின்படி, கார்த்தருடைய ஜனங்களாகிய சபாவ இஸ்ரவேலர் ஒவ்வொருவரும், தசம பாகமாக பத்தில் ஒருபங்கு கொடுக்கும்படி வழிகாட்டப்பட்டனர். ஒரு மாதத்துக்கு ஒருவர் 100 டாலர்கள் சம்பாதிப்பாரானால், அதில் 10ல் ஒருபாகமாக 10 டாலர்களை கொடுத்துவந்தார். அவர் 50 டாலர்கள் ஒரு மாதத்துக்கு சம்பாதிப்பாரானால், பத்தில் ஒரு பாகமாக, 5 டாலர்கள் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் 50 டாலர்கள் அல்லது 100 டாலர்கள் என்பது, ஒவ்வொரு மாதமும் ஒருவர் சம்பாதிக்கின்ற ஒட்டுமொத்த வருமானத்தை உள்ளடக்கினதாகும்.

இஸ்ரவேலன், ஒருவர் 100 டாலர்கள் சம்பாதிப்பாரானால், அதிலிருந்து தசம பாகமாக 10 டாலரைக் கொடுத்தபிறகு, வீட்டு வாடகைக்கென 40 டாலர்களும், எரிவாயுவுக்கென 10 டாலர்களும், உணவுக்கென 30 டாலர்களும், 10 டாலர்கள் தனக்கும், தன் மனைவிக்கு 10 டாலர்களும் செலவிட கடமைப்பட்டுள்ளார். அவர் சம்பாதிப்பதற்கும் அதிகமாக 10 டாலர்கள் செலவினம் ஏற்படுகிறது, அவர் தன் மனைவிக்கு கொடுக்கும் ஊக்கத்தொகையை 5 டாலர்களாக குறைத்தும், தனக்கென செலவிடும் 5 டாலர்களைக் குறைத்தும் செலவினங்களை சரிக்கட்டவேண்டும்.

ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் பத்தில் ஒரு பாகம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுவதில்லை. ஆயினும் பெத்தேல் குடும்பத்தில், சிலர் பத்தில் ஒருபாகம் கொடுக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஒரு குடும்பத்தார் வருமானத்திலிருந்து 5ல் ஒரு பங்கைக் கொடுத்தனர். இங்கு ஒரு கொள்கை சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது, அர்ப்பணிப்பின் கொள்கை என்று நாம் நினைக்கிறோம். அதன்படி, அப்போஸ்தலரின் ஆலோசனையை நாம் பின்பற்றும்பொழுது, நிஜமாகவே தேவையில் உள்ளவர்கள் சிலருக்கு கொடுக்க, நாம் ஒவ்வொரு வாரமோ அல்லது ஒவ்வொரு மாதமோ குறிப்பிட்ட தொகையை எடுத்துவைக்கவேண்டும். இவ்வாறு நம் பரலோகப்பிதாவுக்கு ஒப்பாக பரிவிரக்கத்தின் ஆவி பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு நாம் கார்த்தருடைய ஊழியத்தில் ஒத்துழைக்கும்படியாக, ஒரு சிறு பங்கைப் பெறமுடியும். நம் சிந்தையில் எந்தளவு இக்கருத்தைப் பெற்றிருக்கிறோமோ, அதன்மூலம் ஒரு விசேஷ ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

“எவன் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறானோ, அவனுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும்” – நீதிமொழி11:25.